

การวิเคราะห์ผลและอภิปรายผลของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง "อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมาจากครอบครัวที่มีฐานะแตกต่างกัน" นี้ ได้เสนอผลออกมาเป็นตาราง ร้อยละและหาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบคำตอบของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องลักษณะทั่ว ๆ ไปของการดูโทรทัศน์ของนักเรียน ความคิดเห็นและประโยชน์ที่ได้รับจากการดูโทรทัศน์ ตลอดจนอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน

ตารางทั้งหมดของการวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งออกเป็น ๓ หมวด คือ

หมวดที่ ๑ เป็นตารางเปรียบเทียบของผลการสำรวจข้อเท็จจริงของตัวนักเรียน ข้อเท็จจริงในการดูโทรทัศน์และลักษณะการดู เช่น สถานที่ วัน เวลา ที่นักเรียนชอบมากที่สุด ตลอดจนรายการต่าง ๆ ที่นักเรียนชอบ และการตัดสินใจเลือกชมรายการ วิเคราะห์ผลออกมาเป็นร้อยละ

หมวดที่ ๒ เป็นตารางเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อการชมรายการโทรทัศน์ เกี่ยวกับประโยชน์ที่จะได้รับในด้านความรู้ ด้านการศึกษา ที่สมควรจะนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ วิเคราะห์ผลออกมาโดยหาค่าเฉลี่ย(Mean)

ใช้สูตร
$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{\sum f}$$

หมวดที่ ๓ เป็นตารางเปรียบเทียบเกี่ยวกับอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน และผลของการชมโทรทัศน์ที่มีต่อการเรียน หมวดนี้วิเคราะห์ผลออกมาเป็นร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร
$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{\sum f}$$

หมวด ๑ ผลของการสำรวจและการเปรียบเทียบข้อเท็จจริงของตัวนักเรียน และข้อเท็จจริงในการคุุโทรทัศน์ของนักเรียนเกี่ยวกับสถานที่ดู วัน เวลา รายการต่าง ๆ ที่นักเรียนชอบมากที่สุด ตลอดจนการตัดสินใจเลือกชมรายการของนักเรียน ปรากฏผลดังนี้ คือ

แบบสอบถามที่ส่งทั้งหมด ๑,๒๓๐ ฉบับ ได้รับคืน ๑,๒๓๐ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ซึ่งเป็นของโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๕๓๐ ฉบับ ของโรงเรียนพินุดประชาสรรค์ ๗๐๐ ฉบับ

แบบสอบถามที่ใช้ได้ทั้งหมด ๔๕๕ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๖๔ เป็นของนักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๘๖๕ ฉบับ โดยเป็นของนักเรียนชาย ๒๕๗ ฉบับ นักเรียนหญิง ๑๖๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๑๔ เป็นของนักเรียนโรงเรียนพินุดประชาสรรค์ ๕๓๐ ฉบับ โดยเป็นของนักเรียนชาย ๒๘๖ ฉบับ นักเรียนหญิง ๒๔๔ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๗๖

อายุเฉลี่ยของนักเรียน

นักเรียนชายโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	มีอายุเฉลี่ย	๑๑.๕	ปี
นักเรียนหญิงโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	มีอายุเฉลี่ย	๑๑.๑	ปี
นักเรียนชายโรงเรียนพินุดประชาสรรค์	มีอายุเฉลี่ย	๑๒.๖	ปี
นักเรียนหญิงโรงเรียนพินุดประชาสรรค์	มีอายุเฉลี่ย	๑๒.๔	ปี

ตารางที่ ๑

แสดงถึงอาชีพบิดาของนักเรียน

อาชีพ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		โรงเรียนพืฒประชาสรรค์	
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
กรรมกร	-	-	-	-
รับจ้าง	๖๕	๒๕.๒๙	๒๒	๑๓.๑๐
ค้าขาย	๓๖	๑๔.๐๑	๓๑	๑๘.๕๕
รับราชการ	๑๕๒	๕๙.๑๔	๑๑๑	๖๖.๐๓
อื่น ๆ	๔	๑.๕๖	๔	๒.๓๘
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยบิดามีอาชีพรับราชการมากที่สุด คือ อาชีพของบิดาของนักเรียนชาย รับราชการ ๕๙.๑๔ % รองลงมาคือ อาชีพรับจ้าง ๒๕.๒๙ % อาชีพรับจ้างนี้ส่วนมากทำงานตามบริษัท ธนาคาร รัฐวิสาหกิจ และเป็นทนายความ อาชีพกรรมกรไม่มีเลย นักเรียนหญิงโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บิดา รับราชการมากที่สุด คือ ๖๖.๐๓ % รองลงมา คือ อาชีพค้าขาย ๑๘.๕๕ % สำหรับอาชีพกรรมกรไม่มีเลย

สำหรับอาชีพอื่น ๆ ของนักเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งชาย-หญิง หมายความว่า บิดาไม่ได้ทำงานเป็นข้าราชการบำนาญ และทำงานส่วนตัว

บิดาของนักเรียนโรงเรียนพินิจประชาสรรค์ ทั้งชายและหญิง ปรากฏว่ามีอาชีพรับจ้างมากที่สุด คือ อาชีพรับจ้าง ของบิดานักเรียนชาย ๓๐.๐๓ % อาชีพรับจ้าง ของบิดานักเรียนหญิง ๔๐.๕๔ % ส่วนใหญ่จะเป็นลูกจ้าง ขับรถแท็กซี่ ขับรถสามล้อ ขับรถเมล์ อาชีพรองลงมาคือ อาชีพรับราชการ บิดาของนักเรียนชายรับราชการ ๒๕.๘๓ % บิดาของนักเรียนหญิงรับราชการ ๒๘.๖๕ % ส่วนมากจะเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อย อาชีพกรรมกรของบิดานักเรียนชาย ๑๒.๕๕ % อาชีพกรรมกรของบิดานักเรียนหญิง ๕.๘๔ % แสดงให้เห็นว่า ส่วนใหญ่ครอบครัวของนักเรียนโรงเรียนพินิจประชาสรรค์ จะมีฐานะต่ำกว่าครอบครัวของนักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำหรับอาชีพอื่น ๆ ของบิดานักเรียนโรงเรียนพินิจประชาสรรค์ ส่วนมากจะไม่มีงานทำและรับจ้าง เป็นรายวัน ไม่แน่นอน

แสดงถึงอาชีพมารดาของนักเรียน

อาชีพ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์			
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
กรรมกร	-	-	-	-	๑๓	๔.๕๕	๒	๐.๘๒
รับจ้าง	๑๒	๔.๖๓	๑๑	๖.๕๕	๘๔	๒๙.๓๓	๓๐	๒๘.๖๙
ค้าขาย	๓๕	๑๓.๖๑	๑๘	๑๐.๓๖	๑๐๑	๓๕.๓๑	๙๕	๓๘.๙๓
รับราชการ	๘๔	๓๒.๖๕	๖๕	๓๘.๖๙	๑๖	๕.๕๙	๑๕	๖.๑๕
อื่น ๆ	๑๒๖	๔๙.๐๓	๓๔	๔๔.๐๕	๓๖	๑๒.๑๓	๖๒	๒๕.๔๑
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒ อาชีพของมารคานักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏว่า มารคาของนักเรียนชายมีอาชีพอื่น ๆ มากที่สุด คือ ๔๕.๐๓ % อาชีพอื่น ๆ นี้ ส่วนใหญ่มารคาอยู่ กับบ้านไม่ได้ทำงาน รองลงไปคือ อาชีพรับราชการ ๓๒.๖๘ % อาชีพกรรมกรไม่มีเลย อาชีพมารคาของนักเรียนหญิงโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มากที่สุดคือ อาชีพอื่น ๆ ๔๔.๐๕ % หมายถึงมารคาอยู่กับบ้านเป็นแม่บ้าน อาชีพรองลงไป คือ อาชีพรับราชการ ๓๘.๖๕ % ส่วนอาชีพกรรมกรไม่มีเลย

จากร้อยละของอาชีพมารคาของนักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้งชายและหญิงนี้ จะเห็นได้ว่ามารคาของนักเรียนส่วนใหญ่จะเป็นแม่บ้าน ดังนั้น เมื่อมารคาอยู่บ้านไม่ได้ทำงานนอกบ้าน ก็อาจจะมีโอกาสอบรมสั่งสอนและเอาใจใส่ต่อลูก ๆ ได้มากกว่ามารคาที่ทำงานนอกบ้าน ที่มารคาไม่ได้ทำงานนี้อาจจะขึ้นกับความไม่เคียดครอนของเศรษฐกิจของครอบครัว ดังนั้น มารคาจึงไม่ต้องออกทำงานอีกแรงหนึ่ง เพราะรายได้ของบิดาเพียงพอในการใช้จ่าย

มารคาของนักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ปรากฏว่า มีอาชีพค้าขายมากที่สุด คือ ๓๕.๓๑ % อาชีพมารคาของนักเรียนหญิงค้าขายมากที่สุด คือ ๓๘.๕ % ส่วนมากเป็นการขายขนม ขายข้าวแกง ขายของกินเล็ก ๆ น้อย ๆ อาชีพรองลงมาคือ อาชีพรับจ้าง อาชีพรับจ้างของมารคานักเรียนชาย ๒๕.๓๓ % อาชีพรับจ้างของมารคานักเรียนหญิง ๒๘.๖๕ % อาชีพกรรมกรของมารคานักเรียนชาย ๔.๕๕ % ของนักเรียนหญิง ๐.๘๘ % แสดงให้เห็นว่ามารคาของนักเรียนส่วนใหญ่จะช่วยบิดาประกอบอาชีพหารายได้มาช่วยครอบครัว และมารคาของนักเรียนส่วนหนึ่งยังต้องทำงานหนักคือ เป็นกรรมกร ทั้งนี้อาจจะขึ้นอยู่กับมารคาไม่มีคชามรูปประกอบอาชีพอย่างอื่นได้

อาชีพอื่น ๆ ของมารคานักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ส่วนใหญ่จะอยู่บ้าน และรับจ้างตามบ้าน เช่น รับซักรีดเสื้อผ้า พิมพ์กระดาษ ฯลฯ

ตารางที่ ๓.

แสดงถึงที่พักอาศัยของนักเรียน

ที่พัก	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินุลประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
บ้านของ — นักเรียนเอง	๒๑๖	๘๔.๐๕	๑๕๑	๘๘.๘๘	๑๒๖	๔๔.๐๕	๑๓๖	๕๕.๓๔
บ้านญาติ	๑๘	๓.๐๐	๘	๔.๓๖	๒๖	๘.๐๘	๒๓	๘.๘๓
บ้านเช่า	๑๕	๕.๘๔	๗	๔.๑๓	๑๑๕	๓๗.๒๑	๗๘	๓๐.๓๘
วัด	๖	๒.๓๓	-	-	๕	๑.๖๕	-	-
หอพัก	๒	.๓๘	๒	๑.๑๘	๑๐	๓.๕๐	๖	๒.๒๕
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พักที่บ้านของนักเรียนเองมากที่สุด คือ นักเรียนชาย ๘๔.๐๕ % นักเรียนหญิง ๘๘.๘๘ %
ที่รองลงมาคือพักที่บ้านญาติ นักเรียนชาย ๓.๐๐ % นักเรียนหญิง ๔.๓๖ % นักเรียน
ชายพักหอพักน้อยที่สุดคือ .๓๘ % นักเรียนหญิงพักที่หอพัก ๑.๑๘ % แสดงว่านักเรียน

ส่วนมากจะอยู่กับพ่อแม่ และอยู่บ้านของตนเอง ซึ่งทำให้นักเรียนไม่มีความคุ้นเคย
เรื่องที่พักอาศัย

นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ที่พักที่บ้านของนักเรียนเองมากที่สุด
คือ นักเรียนชาย ๔๔.๐๕ % นักเรียนหญิง ๕๕.๓๔ % รองลงมาคือ อยู่บ้านเขา
นักเรียนชาย ๔๐.๒๑ % นักเรียนหญิง ๓๒.๓๘ % นักเรียนชายอยู่วัดน้อยที่สุด
๓.๑๕ % นักเรียนหญิงอยู่หอพักน้อยที่สุด ๒.๕๕ % สำหรับบ้านพักของนักเรียนเอง
ส่วนใหญ่คือแฟลตคินแดง ซึ่งเป็นสถานที่ที่กรมประชาสัมพันธ์ได้จัดสร้างขึ้นให้พัก
โดยเสียค่าเช่าเดือนละ ๑๐๐ บาท และบ้านที่อยู่ในแหล่งสลัมหลังโรงเรียน จะเห็น
ได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังคุ้นเคยเรื่องที่พักอาศัยเพราะแม้ว่า จะอยู่แฟลตก็ไม่ใช่
บ้านส่วนตัวก็ต้องเสียค่าเช่าทุกเดือน นอกจากอยู่แฟลต ส่วนใหญ่ยังอยู่บ้านเขาจึงทำ
ให้ต้องมีรายจ่ายเพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๔

แสดงถึงการมีเครื่องรับโทรทัศน์ที่บ้านพักอาศัย

โรงเรียน	มี			ไม่มี								
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม						
สาธิตจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย	๒๕๖	๙๙.๖๑	๑๖๕	๙๘.๒๑	๘๖๑	๙๙.๐๖	๑	.๓๙	๓	๑.๓๙	๔	.๙๔
ยาลัษ												
พิบูลประชาสรรค์	๑๘๖	๕๑.๐๕	๑๕๕	๖๓.๕๒	๓๐๑	๕๖.๓๙	๑๕๐	๔๘.๙๕	๘๙	๓๖.๕๘	๒๒๙	๓๓.๒๑

ตารางที่ ๔ จะเห็นว่า นักเรียนสาธิต จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ทั้งชาย และหญิง มีเครื่องรับโทรทัศน์ที่บ้านเฉลี่ย ๙๙.๐๖ % โดยนักเรียนชายมีเครื่องที่บ้าน ๙๙.๖๑ % นักเรียนหญิงมีเครื่องรับโทรทัศน์ที่บ้าน ๙๘.๒๑ % บ้านนักเรียนที่ไม่มีโทรทัศน์ทั้งชาย-หญิงเฉลี่ย .๙๔ % แสดงว่า นักเรียนชาย-หญิงเกือบ ๑๐๐ % มีเครื่องรับโทรทัศน์อยู่ที่บ้าน

นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ นักเรียนชายมีเครื่องรับโทรทัศน์อยู่ที่บ้าน ๕๑.๐๕ % นักเรียนหญิงมีเครื่องรับโทรทัศน์อยู่ที่บ้าน ๒๓.๕๒ % คิดเฉลี่ยชาย-หญิงมีเครื่องรับโทรทัศน์ ๕๖.๓๕ % จะเห็นได้ว่า เกือบครึ่งหนึ่งของจำนวนนักเรียนไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์ที่บ้าน ต้องไปยืมที่อื่น จำนวนนักเรียนที่ไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์ นักเรียนชาย ๔๘.๙๕ % นักเรียนหญิง ๓๖.๔๘ % เฉลี่ยนักเรียนชาย-หญิงที่ไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๒๑

ตารางที่ ๕

แสดงถึงสถานที่ที่นักเรียนคูโทรทัศน

สถานที่	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินุดประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
บ้านของนักเรียน เอง	๒๘	๙๕.๓๒	๑๖๔	๙๗.๖๒	๑๓๖	๙๗.๕๕	๑๓๕	๕๕.๓๓
บ้านญาติ	๑๐	๓.๘๙	๒	๑.๑๙	๓๑	๑๐.๘๔	๒๗	๑๑.๖๕
บ้านเพื่อนใกล้- เคียง	๑	.๓๙	๒	๑.๑๙	๙๓	๓๒.๕๒	๗๓	๒๙.๙๒
ร้านอาหารหรือ- ร้านกาแฟ	-	-	-	-	๒๔	๘.๓๙	๖	๒.๓๖
โทรทัศน์สาธารณะ	-	-	-	-	๒	.๗๐	๓	๑.๒๓
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๕ เนื่องจากนักเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่มีเครื่องรับโทรทัศน์อยู่ที่บ้าน ดังนั้น นักเรียนจึงชมโทรทัศน์ที่บ้านตนเองมากที่สุด คือ นักเรียนชาย ๕๕.๓๒ % นักเรียนหญิง ๕๓.๖๒ % ที่รองลงไปคือ ชมที่บ้านญาติ นักเรียนชาย ๓.๘๘ % นักเรียนหญิง ๑.๑๘ % สำหรับนักเรียนหญิงนี้ จำนวนการชมที่บ้านญาติและบ้านเพื่อนใกล้เคียงจะมีจำนวนเท่ากัน คือ ๑.๑๘ % การชมที่ร้านกาแฟและโทรทัศน์สาธารณะนั้น ปรากฏว่า ทั้งนักเรียนชายและหญิงไม่มีเลย

นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะดูโทรทัศน์ที่บ้านนักเรียนเองมากที่สุด คือนักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๘๓.๕๕ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๓ ที่รองลงมาคือ ที่บ้านเพื่อนใกล้เคียง นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕๖ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๘๒ สำหรับสถานที่น้อยที่สุดคือ โทรทัศน์สาธารณะ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๐.๓๐ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๑.๒๓ นักเรียนชายดูโทรทัศน์ที่ร้านอาหารหรือร้านกาแฟ คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๙ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๒.๘๖

การที่นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ต้องดูโทรทัศน์สาธารณะและตามร้านอาหารหรือร้านกาแฟนี้ คงจะเนื่องจากว่าที่บ้านนักเรียนไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์ แต่นักเรียนมีความต้องการชมจึงพยายามหาแหล่งที่ชม ไม่ว่าจะเป็นที่ใดก็ได้ นอกจากนี้แล้วนักเรียนบางคนต้องช่วยพ่อแม่ขายของ เช่น ขายขนมตอนกลางคืน ขายพวงมาลัย ดังนั้น ไปพบโทรทัศน์ที่ใดก็ถือโอกาสดูที่นั่น

ตารางที่ ๖

ความถี่ของการดูโทรทัศน์ของนักเรียน

ความถี่ของการดู	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินุดประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
ดูทุกวัน	๑๕๕	๖๐.๓๑	๙๕	๕๖.๕๕	๑๐๖	๓๓.๐๖	๖๘	๒๓.๘๓
สัปดาห์ละ๑ครั้ง	-	-	-	-	๔	๑.๕๐	๓	๑.๒๓
สัปดาห์ละ๒-๓ครั้ง	๔	๑.๕๖	๓	๑.๗๘	๓	๑.๕๕	๖	๒.๕๖
ดูเฉพาะวันเสาร์- อาทิตย์และวัน - หยุดราชการ	๑๑	๔.๒๘	๕	๒.๙๘	๓๓	๑๕.๐๓	๒๕	๑๐.๒๘
ดูเฉพาะตอนปิด- เทอม	-	-	-	-	๑	.๓๕	-	-
ไม่แน่นอน	๘๓	๓๓.๘๕	๖๕	๓๘.๖๕	๑๒๕	๔๓.๓๑	๑๒๖	๔๘.๒๐
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๕๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 คุยโทรศัพท์ทุกวันมากที่สุด คือ นักเรียนชายคุย ร้อยละ ๖๐.๓๑ นักเรียนหญิงคิดเป็น
 ร้อยละ ๕๖.๕๕ ที่รองลงไปคือคูไม่แน่นอน นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๓๓.๘๕
 นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๓๘.๖๕ คูไม่แน่นอนหมายความว่า อาจจะไม่คุยทุกวันแต่
 สัปดาห์หนึ่งมากกว่า ๒ - ๓ ครั้ง เบอร์เซนต์การคุยโทรศัพท์น้อยที่สุด คือ คู่สัปดาห์
 ละครั้ง ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่มีเลย คู่เฉพาะตอนปิดเทอมก็ไม่มีเลย
 ดังนั้น แสดงให้เห็นว่าโทรศัพท์เป็นสิ่งมวลงที่มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของเด็กมาก
 แต่เหตุที่นักเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคุยโทรศัพท์ทุกวัน อาจจะเป็นเพราะกว่า
 นักเรียนมีเครื่องรับโทรศัพท์ที่บ้านเป็นส่วนมาก จึงสะดวกสบายในการคุยก็ได้

นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ความถี่ของการคุยโทรศัพท์ของนักเรียน
 มากที่สุดคือ คูไม่แน่นอนคิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๑ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๕๒.๒๐
 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนไม่ได้คุยโทรศัพท์ทุกวัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากร้านนักเรียนส่วนใหญ่
 ไม่มีเครื่องรับโทรศัพท์ที่บ้าน จะต้องไปชมที่อื่น ดังนั้นจึงเป็นการลำบากที่จะได้คุยเป็น
 ประจำวันทุกวัน และอีกประการหนึ่งนักเรียนต้องช่วยพ่อแม่ทำงานเพื่อหาเงิน ดังนั้น
 จึงไม่มีโอกาสจะนั่งคุยโทรศัพท์ได้ทุกวัน แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนจะพยายามหาโอกาส
 ไปชมโทรศัพท์ให้มากที่สุดจากความถี่ของการคุยโทรศัพท์ของนักเรียนที่มารองลงมาคือ
 คุยทุกวัน นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๓๓.๐๖ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๒๗.๘๗
 ความถี่ของการคุยน้อยที่สุดคือคู่เฉพาะตอนปิดเทอม นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๑.๓๕
 นักเรียนหญิงไม่มีเลย คู่สัปดาห์ละครั้ง นักเรียนชายจะมีเพียง ๑.๘๐ % นักเรียนหญิง
 มี ๑.๒๓ % แสดงว่าในหนึ่งสัปดาห์นักเรียนส่วนมากจะคุยโทรศัพท์มากกว่า ๑ ครั้ง

ตารางที่ ๗

วันที่นักเรียนชอบดูโทรทัศน์มากที่สุด

วัน	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินุลประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
	จันทร์	๑	.๓๘	๔	๒.๓๘	๑๔	๔.๙๐	๓๘
อังคาร	๑	.๓๘	๑	.๕๙	๒	.๓๐	๑	.๔๑
พุธ	๑๕	๕.๘๓	๓	๑.๑๓	๒๒	๓.๖๙	๒๐	๘.๑๙
พฤหัสบดี	๑๘	๓.๐๐	๑๒	๓.๑๔	๑๔	๔.๙๐	๑๔	๕.๓๔
ศุกร์	๑๔	๕.๕๕	๒๒	๑๓.๐๙	๑๓	๕.๙๔	๓๓	๑๓.๕๒
เสาร์	๑๔	๕.๕๕	๙	๕.๓๖	๑๕	๕.๒๔	๖	๒.๔๖
อาทิตย์	๒๔	๙.๓๔	๔	๒.๓๘	๓๕	๑๒.๒๔	๑๓	๖.๙๓
เสาร์-อาทิตย์- และวันหยุดกรร การ	๑๓๐	๖๖.๑๕	๑๐๙	๖๔.๘๘	๑๖๓	๕๘.๓๙	๑๑๕	๓๓.๑๓
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๓ วันที่นักเรียนชอบดูโทรทัศน์มากที่สุดของนักเรียนโรงเรียน
 สาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ วันเสาร์ - อาทิตย์ และวันหยุดราชการ นักเรียน
 เรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๖๖.๑๕ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๖๔.๘๘ สำหรับวันที่
 นักเรียนชอบดูโทรทัศน์รองลงมาคือ นักเรียนชายดูวันอาทิตย์คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๔ นัก
 เรียนหญิงดูวันศุกร์คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๕ วันที่นักเรียนชอบดูโทรทัศน์น้อยที่สุด คือ
 นักเรียนชาย ดูโทรทัศน์วันจันทร์และอังคารคิดเป็นร้อยละ .๓๕ นักเรียนหญิง
 ดูวันอังคารคิดเป็นร้อยละ .๕๕

นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ วันที่นักเรียนชอบดูโทรทัศน์มากที่สุดคือ
 วันเสาร์ - อาทิตย์ และวันหยุดราชการ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๕๘.๓๕
 นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๕๓.๐๓ วันที่นักเรียนชอบดูรองลงมาคือ นักเรียนชาย
 ชมดูวันอาทิตย์คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๘ นักเรียนหญิงชมดูวันจันทร์คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๗
 วันที่นักเรียนชอบดูโทรทัศน์น้อยที่สุดคือ วันอังคาร นักเรียนชาย ดูคิดเป็นร้อยละ
 .๗๐ นักเรียนหญิง ดูคิดเป็นร้อยละ .๘๑

แสดงให้เห็นว่า วันที่นักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ชอบดูโทรทัศน์มากที่สุดและน้อยที่สุด เหมือนกับนักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

ตารางที่ ๔

เหตุผลที่นักเรียนเลือกวิทยุโทรทัศน์มากที่สุดในวันต่าง ๆ

เหตุผล	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินุลประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
	เป็นวันหยุดไ้พัก- นอนมาก	๖๙	๒๖.๘๕	๓๑	๑๘.๕๕	๓๐	๒๔.๘๘	๔๑
มีรายการที่ชอบ	๑๓๓	๒๓.๓๒	๑๓๑	๓๓.๙๘	๑๕๑	๕๒.๘๐	๑๓๓	๕๖.๑๕
ทางบ้านชอบดูรายการ- การในวันนั้น	๘	๓.๑๑	๑	.๕๙	๑๘	๖.๒๙	๑๕	๖.๑๕
ถูกพ่อแม่หรือผู้ปกครอง- บงคับให้ดู	๑	.๓๙	๑	.๕๙	๒	.๓๐	๑	.๔๑
มีรายการที่เป็นประ- โยชน์คานการ- ศึกษา	๖	๒.๓๓	๔	๒.๓๘	๕๕	๑๕.๓๓	๕๐	๒๐.๕๙
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๕๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔ จากตารางนี้แสดงให้เห็นว่า เหตุผลที่นักเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเลือกวิทยุโทรทัศน์มากที่สุดในวันต่าง ๆ เพราะมีรายการที่ชอบ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓๒ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๓๓.๙๘ ที่รองลงไปคือ เนื่องจาก

เป็นวันหยุดไต่พักอ่อนมาก นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๒๖.๕๕ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕๕ สำหรับอิทธิพลของทางบ้านหรือพ่อแม่บังคับให้ดูจะมีน้อยที่สุด คือ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ .๓๕ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ .๕๕ แสดงให้เห็นว่าการเลือกชมโทรทัศน์ นักเรียนจะตัดสินใจเองตามความพอใจ การบังคับของพ่อแม่จะมีผลน้อยที่สุด ถ้าเป็นรายการที่นักเรียนชอบแล้ว นักเรียนจะไม่คำนึงถึงวันหยุด หรือวันอะไร จุดประสงค์อยู่ที่รายการที่ชม

นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ เหตุผลที่นักเรียนชมดูโทรทัศน์ในวันต่างๆ มากที่สุดก็คือ มีรายการที่ชอบ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕๐ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๕๖.๑๕ ที่รองลงไปคือ เป็นวันหยุดไต่พักอ่อนมาก นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๕ นักเรียนหญิงที่ดูในวันนั้นเพราะมีรายการที่เป็นประโยชน์ด้านการศึกษา ร้อยละ ๒๐.๕๕ เหตุผลที่เลือกดูน้อยที่สุดคือ ถูกพ่อแม่หรือผู้ปกครองบังคับให้ดู นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ .๓๐ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ .๕๑

จะเห็นได้ว่าเหตุผลของนักเรียนทั้งสองโรงเรียนในการเลือกดูโทรทัศน์ในวันต่างๆ จะเหมือนกัน เด็กมุ่งความสนใจไปยังสิ่งที่ตนชอบเป็นอันดับแรก สำหรับการบังคับจะมีผลต่อเด็กน้อยที่สุด

ตารางที่ ๕

เวลาที่นักเรียนชอบดูโทรทัศน์มากที่สุดในแต่ละวัน

เวลา	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินทุประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
วันจันทร์ถึงวันศุกร์								
ดูตั้งแต่เปิดรายการ- จนปิดรายการ	๗	๒.๗๒	๖	๓.๕๗	๑๑	๓.๘๔	๔	๓.๖๘
ดูระหว่างเวลา - ๑๗.๐๐-๑๘.๐๐น.	๕๗	๑๘.๒๘	๒๘	๑๖.๖๖	๕๔	๑๘.๘๘	๖๒	๒๕.๔๑
ดูระหว่างเวลา - ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐น.	๑๗๒	๕๑.๓๖	๘๐	๕๓.๕๘	๑๗๑	๕๘.๗๘	๑๒๘	๕๒.๘๗
ดูระหว่างเวลา - ๒๐.๐๐-๒๒.๐๐น.	๕๕	๒๑.๔๑	๓๓	๑๘.๖๔	๓๗	๑๒.๘๔	๓๐	๑๒.๒๘
ดูระหว่างเวลา - ๒๒.๐๐-ไปจนปิด - รายการ	๑๖	๖.๒๒	๑๑	๕.๕๕	๑๓	๔.๕๕	๑๔	๕.๗๔

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

เวลา	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนกัญญาประดิษฐ์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
<u>วันเสาร์-อาทิตย์</u>								
<u>และวันหยุดราชการ</u>								
ตั้งแต่เปิดรายการ- จนปิดรายการ	๑๐	๓.๘๘	๔	๒.๓๘	๑๓	๕.๕๕	๖	๒.๕๖
ระหว่างเวลา- ๘.๓๐-๑๐.๐๐น.	๒๖	๑๐.๑๖	๑๕	๘.๕๓	๓๘	๑๓.๖๘	๒๓	๑๑.๐๖
ระหว่างเวลา- ๑๐.๐๐-๑๒.๐๐น.	๕๒	๒๐.๒๓	๔๑	๒๕.๕๐	๖๘	๒๓.๓๘	๕๔	๒๕.๑๘
ระหว่างเวลา- ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐น.	๔๐	๑๕.๕๖	๒๖	๑๕.๘๘	๓๖	๑๒.๕๘	๓๓	๑๕.๑๖
ระหว่างเวลา- ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐น.	๓๗	๑๔.๔๐	๒๐	๑๑.๕๐	๓๑	๑๐.๘๘	๓๐	๑๒.๒๘
ระหว่างเวลา- ๑๖.๐๐-๑๘.๐๐น.	๓๓	๑๒.๘๘	๒๒	๑๓.๑๐	๓๒	๑๑.๑๘	๒๒	๙.๐๖
ระหว่างเวลา- ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐น.	๓๔	๑๓.๒๒	๒๕	๑๕.๘๘	๒๕	๘.๓๘	๒๒	๑๓.๑๖
ระหว่างเวลา- ๒๐.๐๐-๒๒.๐๐น.	๑๘	๗.๐๖	๑๓	๗.๗๘	๒๒	๑๑.๑๘	๒๓	๙.๘๓
ระหว่างเวลา- ๒๒.๐๐-จนปิดรายการ	๗	๒.๗๒	๒	๑.๑๘	๑๐	๓.๕๕	๘	๓.๒๘

ตารางที่ ๕ จะเห็นว่าตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์นักเรียนส่วนมากจะดูโทรทัศน์ เวลา ๑๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น. มากที่สุด โดยนักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ ๕๑.๗๖ นักเรียนหญิงศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ ๕๓.๕๘ นักเรียนชายโรงเรียนพินิจประชาสรรค์ศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ ๕๕.๗๕ นักเรียนหญิงศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ ๕๖.๘๗ เวลาที่นักเรียนดูโทรทัศน์น้อยที่สุดคือตั้งแต่เปิดรายการจนปิดรายการ โดยนักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ ๒.๗๒ นักเรียนหญิงศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ ๓.๕๗ นักเรียนชายโรงเรียนพินิจประชาสรรค์ศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ ๓.๘๔ นักเรียนหญิงศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ ๓.๖๕

จากผลที่ได้นี้ปรากฏว่านักเรียนส่วนมากทั้งชายและหญิงจะดูโทรทัศน์ไม่ตึกเกินไป เพราะมีส่วนน้อยเท่านั้นที่ดูไปจนปิดรายการ ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากว่านักเรียนจะต้องไปเรียนหนังสือในวันรุ่งขึ้น และผู้ปกครองอาจจะห้ามดูรายการตึก ๆ เพราะส่วนมากรายการสำหรับเด็กจะมีตอนหัวค่ำแล้ว

สำหรับวันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดราชการ ปรากฏว่านักเรียนส่วนมากจะดูโทรทัศน์มากที่สุดในเวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. โดยนักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ ๒๐.๒๓ นักเรียนหญิงศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ ๒๔.๕๐ นักเรียนชายโรงเรียนพินิจประชาสรรค์ศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ ๒๓.๗๕ นักเรียนหญิงศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ ๒๔.๑๘ เวลาที่นักเรียนดูโทรทัศน์น้อยที่สุดคือเวลา ๒๒.๐๐ น. ไปจนปิดรายการ โดยนักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ ๒.๗๒ นักเรียนหญิงศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ ๑.๑๕ นักเรียนชายโรงเรียนพินิจประชาสรรค์ศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ ๓.๕๕ และนักเรียนหญิงศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ ๓.๒๔

จะเห็นได้ว่าวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดราชการ นักเรียนจะชอบดูโทรทัศน์ในตอนกลางวันมากกว่ากลางคืน เบอร์เซนต์การดูโทรทัศน์ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ น. ไปจนกระทั่งถึงเวลา ๒๐.๐๐ น. จะมากไล่เลี่ยกัน สำหรับรายการตึกเด็กจะดูน้อย แต่มีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่ดูตั้งแต่เปิดรายการจนปิดรายการ ซึ่งแสดงว่าวันหยุดนักเรียนจะดูโทรทัศน์ทั้งวัน

ตารางที่ ๑๐

ระยะเวลาดูโทรทัศน์ของนักเรียนโดยประมาณในหนึ่งวัน

เวลาตามประมาณ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินุลประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
	๓๐ นาที	๖	๒.๓๓	๑	๑.๕๕	๓๑	๑๐.๘๔	๒๓
๓๐ นาที-๑ ชั่วโมง	๒๖	๑๐.๑๒	๑๗	๑๐.๑๒	๘๐	๒๗.๕๗	๖๓	๒๕.๒๒
๑-๒ ชั่วโมง	๗๑	๒๗.๖๓	๓๕	๒๐.๘๓	๘๒	๒๘.๖๗	๖๗	๒๗.๕๖
๒ ชั่วโมงขึ้นไป	๑๕๔	๕๘.๙๒	๑๑๕	๖๘.๕๕	๕๓	๑๗.๕๒	๕๑	๑๗.๒๙
รวม	๒๕๗	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๕๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๑๐ ระยะเวลาดูโทรทัศน์ของนักเรียนโดยประมาณในหนึ่งวัน แสดงให้เห็นว่า นักเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักเรียนพินุลประชาสรรค์ ใช้เวลาดูโทรทัศน์เหมือนกัน คือ कुวันละ ๒ ชั่วโมงขึ้นไปมากที่สุด นักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๕๘.๙๒ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๖๘.๕๕ นักเรียนโรงเรียนพินุลประชาสรรค์ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๒ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๒๙ ระยะเวลาดูที่รองลงมาคือ कुวันละ

๑ - ๒ ชั่วโมง โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๒๗.๖๓ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๘๓ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๖๗ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๒๗.๘๖ ระยะเวลาที่นักเรียนน้อยที่สุดคือ วันละ ๓๐ นาที โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๒.๓๓ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ .๕๕ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๘๔ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๙.๘๓

จากระยะเวลาทวิตทัศน์ของนักเรียนนี้เอง เราจะเห็นได้ว่านักเรียนระดับนี้ให้ความสนใจ ทวิตทัศน์มากกว่าสื่อมวลชนอื่น ๆ คือ ส่วนมากดูวันละ ๒ ชั่วโมงขึ้นไป ดังนั้น สื่อมวลชนชนิดนี้จึงมีอิทธิพลต่อเด็กมาก แต่อย่างไรก็ตามเปอร์เซ็นต์การดูของนักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็มีสูงกว่านักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

ตารางที่ ๑๑

แสดงถึงลักษณะการกุโทรทัศน์ของนักเรียน

ลักษณะการกุ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินุดประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
ติดตั้งแต่คนจนจบ— รายการ	๕	๓๐.๕๐	๒	๑๐.๑๕	๑๕	๖.๖๔	๖	๒.๕๖
โดยเฉพาะรายการ— ที่สนใจ	๕๓	๓๓.๓๔	๖๓	๓๕.๘๘	๑๐๓	๓๓.๑๑	๘๓	๓๕.๐๑
ดูรายการที่สนใจ— และรายการ— อื่น ๆ ทั่ว	๕๐	๓๕.๐๒	๓๑	๑๖.๒๖	๕๖	๑๖.๐๘	๕๕	๒๒.๕๔
ดูรายการใดก็ได้— เมื่อมีเวลารว่าง	๖๑	๒๓.๓๔	๒๘	๑๖.๖๓	๑๑๔	๓๕.๘๖	๑๐๐	๔๐.๕๘
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๘๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๑๑ ลักษณะการดูโทรทัศน์ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักเรียนชายจะดูเป็นรายการที่สนใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๗๔ นักเรียนหญิงดูรายการที่สนใจ และรายการอื่น ๆ ทั่วมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๒๖ แต่นักเรียนชายและหญิงจะดูตั้งแต่ต้นจนจบรายการน้อยที่สุดคือ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๓.๕๐ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๑.๑๘

โรงเรียนพินุลประชาสรรค์ นักเรียนและนักเรียนหญิงจะดูรายการใดก็ได้เมื่อมีเวลาว่างมากที่สุด โดยนักเรียนชายดู คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๘๖ นักเรียนหญิง คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๘ รองลงมาคือดูเฉพาะรายการที่สนใจ นักเรียนชายดู คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๔๑ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๓๔.๐๑ ทั้งนักเรียนชายและ นักเรียนหญิงจะดูตั้งแต่ต้นจนจบรายการน้อยที่สุดคือ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๖.๖๔ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๒.๘๖

จากลักษณะการดูโทรทัศน์ของนักเรียนทั้งสอง โรงเรียนนี้ จะเห็นว่านักเรียนโรงเรียนพินุลประชาสรรค์ จะดูรายการใดก็ได้เมื่อมีเวลาว่าง ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการคือ นักเรียนต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน เมื่อมีเวลาว่างจึงจะได้ดูโทรทัศน์ อาจจะไม่มีโอกาสเลือกรายการ อีกประการหนึ่งนักเรียนที่ไม่มีโทรทัศน์ต้องไปดูที่อื่น จะต้องทำงานเสร็จก่อน หรือรอเวลาบ้านที่จะไปดูเปิดจึงจะได้ดูเมื่อดูพบรายการใดก็ได้ เป็นต้น เมื่อเปรียบเทียบนักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้ว จะเห็นว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความสะดวกสบายทุกอย่าง ดังนั้น จึงมีโอกาสเลือกดูรายการที่สนใจได้ตามความต้องการ เมื่อรายการใดไม่ชอบก็อาจจะไปทำงานอื่น แล้วกลับมาดูเฉพาะรายการที่ชอบอีกก็ได้ เพราะนักเรียนเกือบทุกคนมีโทรทัศน์อยู่ที่บ้าน

ตารางที่ ๑๒

ความสนใจของนักเรียนก่อนจะเลือกชมรายการโทรทัศน์

ความสนใจ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินุลประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
สนใจในชื่อเรื่อง	๑๐๑	๓๙.๓๐	๕๘	๓๘.๕๒	๑๕๕	๕๐.๓๐	๘๐	๓๒.๓๙
สนใจในการนำแสดงและตัวผู้แสดงที่ขอม.	๑๔	๕.๕๕	๑๓	๑๐.๑๒	๒๓	๘.๕๔	๒๓	๑๓.๖๖
สนใจในเนื้อหาของเรื่อง	๙๙	๓๘.๕๒	๖๐	๓๕.๓๑	๓๘	๑๓.๒๙	๓๙	๑๕.๕๘
สนใจในประโยชน์ที่จะได้รับเกี่ยวกับการเรียน	๑๓	๖.๖๑	๑๘	๑๐.๓๑	๕๓	๑๘.๕๓	๕๕	๑๘.๕๘
เพื่อน ๆ บอกว่าสนุก	๒๖	๑๐.๑๒	๑๕	๘.๙๓	๒๓	๘.๐๔	๑๓	๕.๓๓
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๕๕	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๑๒ ก่อนการเลือกชมรายการโทรทัศน์ นักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะสนใจในชื่อเรื่องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๓๐ สำหรับนักเรียนหญิง จะสนใจในเนื้อหาของเรื่องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๑ ที่รองลงมา นักเรียนชายจะสนใจในเนื้อหาของเรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๕๒ นักเรียนหญิงจะสนใจในชื่อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๕๒ ความสนใจที่น้อยที่สุดของนักเรียนชายคือ สนใจในคาราทีน่าแสดงและตัวผู้แสดงที่ชอบในรายการที่จะชม คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๕ และนักเรียนหญิงจะสนใจตามคำบอกของเพื่อน ๆ ว่าสนุกในรายการที่จะชมน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๓ แสดงให้เห็นว่าการตั้งชื่อเรื่องของรายการแต่ละรายการมีอิทธิพลต่อความสนใจของเด็กด้วย สำหรับประโยชน์ที่จะได้รับเกี่ยวกับการเรียนนั้น จะมีอิทธิพลต่อการเลือกชมรายการของนักเรียนน้อย การเลือกชมรายการของนักเรียนส่วนมากจะไม่คำนึงถึงผลเกี่ยวกับการเรียนมากนัก เพราะอาจจะถือว่า การชมโทรทัศน์เป็นการพักผ่อนก็ได้

นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ก่อนเลือกชมรายการโทรทัศน์นักเรียนชายจะสนใจในชื่อเรื่องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๗๐ รองลงมาจะสนใจในเนื้อหาของเรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒๕ สำหรับเพื่อน ๆ บอกว่า สนุกก่อนจะชมรายการจะมีอิทธิพลน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔.๐๔ นักเรียนหญิงก่อนเลือกชมรายการโทรทัศน์จะสนใจในชื่อเรื่องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗๕ รองลงมาคือสนใจในคาราทีน่าแสดงและตัวผู้แสดงที่ชอบ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๘๖ ที่เพื่อน ๆ บอกว่า สนุกมีอิทธิพลในการเลือกชมรายการน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕.๓๓

จะเห็นได้ว่านักเรียนทั้ง ๒ โรงเรียน ส่วนใหญ่สนใจในชื่อเรื่อง ก่อนการเลือกชมรายการโทรทัศน์ทุกครั้ง ดังนั้น การตั้งชื่อเรื่องในรายการแต่ละรายการจึงควรจะได้พยายามตั้งชื่อให้เหมาะสมและไม่เป็นภัยต่อเยาวชน เพราะเยาวชนได้ใช้ชื่อเรื่องในการตัดสินใจเลือกชมรายการนั้น ๆ

ตารางที่ ๑๓

การตัดสินใจ เลือกรายการโทรทัศน์ของนักเรียน

การตัดสินใจ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินิจประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
เลือกรายการ- ความสนใจ- ของนักเรียน- เอง	๒๘๒	๙๔.๑๖	๑๕๗	๙๓.๕๕	๒๒๐	๗๖.๙๒	๒๑๑	๘๖.๙๓
เลือกรายการเพราะ- เพื่อนแนะนำ	๓	๒.๓๒	๖	๓.๕๗	๓	๑.๐๕	๓	๒.๘๓
เลือกรายการเพราะ- เพื่อนบ้านเขา- ดูกัน	๑	.๓๑	-	-	๓๔	๑๑.๘๕	๑๓	๕.๓๓
เลือกรายการเพราะ- ผู้ปกครองชม- อยู่แล้ว	๓	๒.๓๒	๒	๑.๑๕	๒๓	๘.๐๕	๑๓	๕.๓๓
เลือกรายการเพราะผู้- ปกครองบังคับให้- ชมรายการนั้น	-	-	๓	๑.๙๘	๖	๒.๑๑	-	-
รวม	๒๘๗	๑๐๐.๐๐	๑๖๕	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๑๓ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหา
 วิทยาลัย ทั้งชายและหญิง เลือกชมรายการตามความสนใจของนักเรียนเองมากที่สุด
 นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑๖ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕๕ นักเรียนชาย
 ผู้ปกครองบังคับให้ชมไม่มีเลย นักเรียนหญิงผู้ปกครองบังคับให้ชมคิดเป็นร้อยละ ๑.๓๕
 เลือกชมเพราะเพื่อนบ้านเขาคู่กัน นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๐.๓๕ นักเรียนหญิงไม่มี
 เลย แสดงให้เห็นว่านักเรียนโรงเรียนนี้ตัดสินใจชมรายการของตนเอง เพื่อนบ้าน
 และผู้ปกครองมีอิทธิพลในการให้นักเรียนเลือกชมรายการน้อยที่สุด สำหรับเพื่อนเนะ
 นาก็มีอิทธิพลเหมือนกัน แต่ว่ามีน้อย

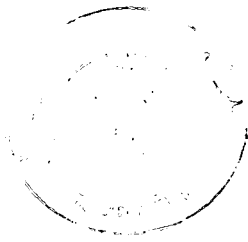
โรงเรียนพินุลประชาสรรค์ นักเรียนชายหญิงจะเลือกชมรายการโทรทัศน์จาก
 ความสนใจของนักเรียนเองมากที่สุด คือ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๗๖.๘๖ นักเรียน
 หญิงคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๘๗ สำหรับเพื่อนเนะนาก็มีอิทธิพลต่อนักเรียนชายคิดเป็นร้อย
 ละ ๑.๐๕ มีอิทธิพลต่อนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๒.๘๗ นับว่าน้อยมาก สำหรับนักเรียน
 หญิงผู้ปกครองบังคับให้ดูไม่มีเลย

สรุปแล้วจะเห็นว่านักเรียนทั้ง ๒ โรงเรียนนี้จะเลือกชมรายการตามความสนใจ
 ของนักเรียนเอง โดยผู้ปกครองเพื่อน และเพื่อนบ้าน จะมีอิทธิพลต่อการเลือกชมน้อย
 คั้งนั้น การตัดสินใจด้วยตนเองของนักเรียนนี้เอง คงจะเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้นักเรียน
 เลือกดูรายการที่ไม่เหมาะสม และจำตัวอย่างที่ไม่ดีจากรายการที่ได้รับชมนำไปปฏิบัติ
 ได้

ตารางที่ ๑๔

ความสนใจของนักเรียนขณะชมรายการโทรทัศน์

ความสนใจ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพยุหะประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
สนใจในเนื้อหา- ของเรื่องที่กำ- ลังแสดง	๕๖	๒๑.๓๙	๔๓	๒๕.๖๐	๖๗	๒๓.๔๓	๓๑	๒๙.๑๐
สนใจการที่หน้า- แสดงและมู- แสดงที่ชอบ	๑๕	๕.๘๔	๑๙	๑๑.๓๑	๓๘	๑๓.๒๙	๖๘	๒๓.๘๓
สนใจความสนุก- เพลิดเพลิน - ของเรื่อง	๑๘๖	๗๖.๓๓	๑๐๔	๖๑.๕๐	๑๖๕	๕๗.๖๙	๑๐๐	๔๐.๙๘
สนใจเครื่อง- แต่งกายที่สวยงาม- งามของผู้แสดง	-	-	๒	๑.๑๙	๑๖	๕.๕๐	๕	๒.๐๕
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๐๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๑๔ ผลปรากฏว่าขณะชมรายการโทรทัศน์ นักเรียนชายหญิงทั้งสองโรงเรียน สนใจในความสนุกเพลิดเพลินของเรื่องมากที่สุด คือ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักเรียนชายสนใจคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๗ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๖๑.๕๐ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ นักเรียนชายสนใจคิดเป็นร้อยละ ๕๗.๖๕ นักเรียนหญิงสนใจคิดเป็นร้อยละ ๘๐.๕๘ ที่รองลงมาคือ สนใจเนื้อหาของเรื่องที่กำลังแสดง โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๕ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๖๐ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ นักเรียนชายสนใจคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๓ นักเรียนหญิงสนใจคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๑๐ สำหรับความสนใจเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายที่สวยงามของผู้แสดง นักเรียนชายสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่สนใจเลย นักเรียนหญิงสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสนใจคิดเป็นร้อยละ ๑.๑๕ นักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์สนใจคิดเป็นร้อยละ ๕.๕๕ นักเรียนหญิงสนใจคิดเป็นร้อยละ ๒.๐๕

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเครื่องแต่งกายที่สวยงามจะมีอิทธิพลต่อเด็กวัยนี้้น้อยที่สุด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าเด็กวัยนี้กำลังเป็นวัยที่ทอการความสนุกสนาน การแต่งตัวยังไม่มีความสำคัญต่อเขามากนัก เพราะยังเด็กเกินไป จึงคิดว่าการแต่งตัวไม่ใช่เรื่องสำคัญของการแสดง ขอดีเพียงเรื่องที่ชมนี้้นี้มีความสนุกสนานก็พอ ความรู้สึกของเด็กนี้จะเหมือนกันทั้งชายและหญิง ไม่ว่าจะ เป็นเด็กมาจากครอบครัวที่มีฐานะอย่างไรก็ตาม

ตารางที่ ๑๕

การกระทำของนักเรียนเมื่อไม่พอใจชมรายการโทรทัศน์

การแสดงออก	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินุดประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
หมุนเปลี่ยนช่อง - เองทันที	๑๓๐	๖๖.๑๕	๑๐๑	๖๐.๑๒	๕๙	๒๐.๖๓	๕๓	๒๓.๓๖
ขออนุญาตพ่อแม่ - หรือผู้ใหญ่ก่อน - จึง เปลี่ยน	๓๙	๓๐.๓๔	๖๐	๓๕.๓๑	๑๕๓	๕๔.๘๙	๑๓๐	๕๓.๒๘
ให้พ่อแม่หรือผู้ - ใหญ่เปลี่ยนให้	๓	๑.๑๓	๒	๑.๑๙	๓๐	๑๐.๘๙	๒๓	๙.๘๓
ชมรายการนั้นต่อไป	๕	๑.๙๔	๕	๒.๙๘	๔๐	๑๓.๙๙	๓๔	๑๓.๙๓
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๑๕ เมื่อไม่พอใจในรายการที่ชม นักเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งชายและหญิง จะหมุนเปลี่ยนช่องทันทีมากที่สุด นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๖๖.๑๕ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๖๑.๑๒ ที่รองลงมาคือขออนุญาตพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ก่อนจึงจะเปลี่ยนได้ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๓๐.๓๔ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๓๕.๓๑ ให้พ่อแม่หรือผู้ใหญ่เปลี่ยนให้น้อยที่สุด นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๑.๑๓ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๑.๑๕ แสดงให้เห็นว่านักเรียนสาธิต - จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีอิสระในการจะเลือกชมรายการสถานีต่าง ๆ ได้ตามความพอใจ ในการที่นักเรียนมีอิสระในการเลือกชมรายการได้ตามความพอใจอย่างนี้ นักเรียนอาจจะไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับนอกจากความสนุกเพลิดเพลินตามความต้องการของตนเองเท่านั้น

โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ เมื่อไม่พอใจชมรายการนั้น จะขออนุญาตพ่อแม่หรือผู้ปกครองก่อนจึงจะเปลี่ยนสถานีได้ มากที่สุด โดยนักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๕๔.๘๕ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๕๓.๖๔ รองลงมาคือหมุนเปลี่ยนเอง นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๒๓ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓๖ ให้พ่อแม่หรือผู้ใหญ่เปลี่ยนให้น้อยที่สุด นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๔๓ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๙.๔๓ แสดงให้เห็นว่านักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์มีอิสระในการเลือกชมรายการโทรทัศน์น้อยกว่านักเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖

รายการโทรทัศน์ที่นักเรียนชอบชมมากที่สุด

รายการ	โรงเรียนสุวิภา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
ข่าว	๑๔	๕.๕๕	๙	๕.๓๖	๑๓	๔.๕๕	๙	๓.๖๙
ธรรมะหรือศาสนา	๑	.๓๙	๑	.๕๙	๓	๑.๐๕	๙	๑.๖๙
กฤตกริ	๓	๑.๑๓	๕	๒.๙๘	๕	๑.๖๙	๑๑	๔.๕๑
แพชั่น	๑๑	๔.๒๘	๑๑	๖.๕๕	๑๖	๕.๕๙	๑๒	๔.๙๒
อภิปรายหรือสนทนา	๕	๑.๙๕	๒	๑.๑๙	๑๔	๔.๘๙	๑๑	๔.๕๑
สุขภาพจิตและ - อนามัย	๑๐	๓.๘๙	๘	๔.๓๖	๑๙	๖.๖๙	๑๙	๗.๗๙
ดนตรีและศิลปะ	๒๓	๑๐.๕๑	๑๖	๙.๕๒	๓๓	๑๒.๙๘	๒๔	๙.๘๙
ภาษาและวรรณคดี	๑๐	๓.๘๙	๕	๒.๙๘	๑๓	๔.๕๕	๑๒	๔.๙๒
ความรู้เกี่ยวกับ - วิทยาศาสตร์	๓๘	๑๔.๓๘	๑๒	๗.๑๙	๒๓	๙.๕๕	๑๔	๕.๗๙
ปัญหาสารพัด	๒๖	๑๐.๑๒	๙	๕.๓๖	๒๘	๙.๗๙	๑๔	๕.๗๙
ภาพยนตร์สารคดี	๒๔	๙.๓๖	๒๐	๑๑.๙๐	๒๓	๘.๐๘	๑๗	๖.๙๗
ภาพยนตร์บันเทิง	๓๑	๒๘.๕๙	๔๑	๒๔.๕๐	๖๑	๒๑.๓๒	๖๘	๒๓.๘๘
ละคร	๑๕	๕.๘๘	๒๘	๑๖.๖๖	๒๕	๘.๗๘	๒๖	๑๐.๖๖
โฆษณาสินค้า	๒	.๗๘	๑	.๕๙	๒	.๗๐	๓	๑.๒๓

ตารางที่ ๑๖ รายการโทรทัศน์ที่นักเรียนชอบมากที่สุดคือ รายการภาพยนตร์บันเทิง โดยนักเรียนชายโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชอบ คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๕ นักเรียนหญิงชอบคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๘๐ นักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ชอบคิดเป็นร้อยละ ๒๑.๓๒ นักเรียนหญิงชอบคิดเป็นร้อยละ ๒๗.๘๔ รายการที่นักเรียนชอบรองลงไปคือ นักเรียนชายโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชอบรายการความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗๘ นักเรียนหญิงชอบรายการละครคิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๖ นักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ชอบรายการรองลงมาคือ รายการดนตรีและศิลปคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๔ นักเรียนหญิงชอบรายการละครคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๖๖ รายการที่นักเรียนชอบน้อยที่สุดคือ รายการภาษา ศาสนาต่าง ๆ และรายการโฆษณาสินค้า

จะเห็นได้ว่า รายการบันเทิงนักเรียนให้ความสนใจมากกว่ารายการที่ให้ความรู้ในด้านการศึกษา อย่างไรก็ตามรายการเกี่ยวกับการศึกษานักเรียนก็ให้ความสนใจมากพอสมควร ยกเว้นความรู้ในด้านธรรมชาติและศาสนา นักเรียนทั้งชายและหญิงสนใจน้อยมากทั้งสองโรงเรียน แต่เปอร์เซ็นต์ความสนใจในเรื่องธรรมชาติและศาสนาของนักเรียนชายและหญิงโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ จะมีมากกว่านักเรียนชายและหญิงของโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓

รายการข่าวที่นักเรียนชมมากที่สุด

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินุดประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
ข่าวภายใน- ประเทศ	๔	๓.๕๐	๑๕	๘.๘๓	๔๐	๑๓.๘๘	๖๕	๒๖.๖๘
ข่าวต่างประเทศ	๓๕	๒๙.๑๘	๖๐	๓๕.๓๑	๒๓	๘.๔๔	๓๑	๑๒.๓๐
ข่าวกีฬา	๑๘๒	๕๕.๒๕	๓๐	๔๑.๖๓	๑๖๕	๕๓.๖๘	๓๓	๓๑.๕๖
วิเคราะห์ข่าว- ทางแคณ	๓	๑.๑๓	๑๐	๕.๘๕	๒๒	๗.๖๘	๓๑	๑๒.๓๐
ข่าวธุรกิจและ- สังคม	๒๘	๑๐.๘๘	๑๓	๗.๓๘	๓๒	๑๑.๑๘	๔๐	๑๖.๓๘
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๑๗ รายการข่าวที่นักเรียนชอบมากที่สุด นักเรียนโรงเรียน
 สาสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักเรียนชายชอบข่าวกีฬามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๒๕
 รองลงไปคือชอบข่าวต่างประเทศคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๑๘ สำหรับนักเรียนหญิงก็ชอบ
 ข่าวกีฬามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖๗ รองลงไปคือชอบข่าวต่างประเทศคิดเป็น
 ร้อยละ ๓๕.๓๑ เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงชอบข่าวภายใน
 ประเทศน้อยกว่าข่าวต่างประเทศ คือ นักเรียนชายชอบคิดเป็นร้อยละ ๓.๕๐ นักเรียน
 หญิงชอบคิดเป็นร้อยละ ๘.๘๓ ข่าวที่นักเรียนชอบน้อยที่สุดคือ วิเคราะห์ข่าวต่างประเทศ

โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ข่าวที่นักเรียนชอบมากที่สุดคือ ข่าวกีฬา โดย
 นักเรียนชายชอบคิดเป็นร้อยละ ๕๗.๖๕ นักเรียนหญิงชอบคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๖
 ที่รองลงไปคือ ข่าวภายในประเทศ นักเรียนชายชอบคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕๕ นักเรียน
 หญิงชอบคิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๔ ข่าวที่นักเรียนชอบน้อยที่สุดคือ วิเคราะห์ข่าวต่างประเทศ
 โดยนักเรียนชายชอบคิดเป็นร้อยละ ๗.๖๕ นักเรียนหญิงชอบคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗๐

จะเห็นได้ว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักเรียน
 พิบูลประชาสรรค์มีความชอบข่าวกีฬามากที่สุดเหมือนกัน ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากว่าเด็ก
 ในวัยนี้กำลังเป็นวัยที่มีการพัฒนาทางร่างกายและจิตใจ จึงชอบออกกำลังทั้งนักเรียน
 หญิงและนักเรียนชาย และรายการที่นักเรียนชอบน้อยที่สุดคือ รายการวิเคราะห์ข่าว
 ต่างประเทศ ที่นักเรียนชอบน้อยอาจจะเนื่องจากว่า รายการนี้เป็นความรู้ที่สูงเกินไป
 นักเรียนยังไม่ถึงและจะต้องใช้ความคิดค้นคว้าติดตามเหตุการณ์อยู่เสมอจึงจะ
 เข้าใจได้ เมื่อนักเรียนฟังไม่รู้เรื่องและไม่เข้าใจจึงไม่สนใจและไม่ชอบ
 อยากรู้ก็ตามนักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์จะสนใจข่าวภายในประเทศมากกว่า
 ข่าวต่างประเทศ ซึ่งต่างกับนักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะสนใจ
 ข่าวต่างประเทศมากกว่าภายในประเทศ

ตารางที่ ๑๘

รายการข่าวกีฬาที่นักเรียนชอบมากที่สุด

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพยุหะประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
มวย	๕	๓.๕๐	๗	๕.๑๗	๓๑	๑๐.๘๔	๑๐	๕.๑๐
ฟุตบอล	๑๓๐	๖๖.๑๕	๕๘	๓๕.๕๒	๒๐๓	๗๐.๕๘	๑๓๗	๕๖.๑๕
รักบี้ฟุตบอล	๑๖	๖.๒๒	๑๔	๘.๓๓	๒๓	๘.๐๔	๒๐	๘.๒๐
กอล์ฟ	๑๒	๕.๖๗	๕	๕.๓๖	๕	๓.๑๕	๕	๒.๐๕
โบว์ลิ่ง	๘	๓.๑๑	๑๘	๑๐.๗๑	๗	๒.๔๕	๕๑	๒๐.๕๐
อื่น ๆ	๔๒	๑๖.๓๔	๖๒	๓๖.๕๐	๑๓	๔.๕๔	๒๑	๘.๖๐
รวม	๒๕๗	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๑๘ เนื่องจากข่าวกีฬาเป็นข่าวที่นักเรียนทั้งสองโรงเรียนสนใจมากที่สุด ผู้วิจัยอยากจะทราบว่า ข่าวกีฬาที่นักเรียนสนใจ เป็นกีฬาประเภทใด ผลจากการตอบของนักเรียนจะเห็นว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักเรียนชายชอบข่าวกีฬาฟุตบอลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๑๕ ที่รองลงมาคือ รักบี้ฟุตบอล สำหรับ

นักเรียนหญิง ชาวกีฬาที่นักเรียนชอบมากที่สุดคือ ชาวกีฬาฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ ซึ่งน้อยกว่านักเรียนชาย ที่รองลงมาคือกีฬาโบว์ลิ่ง นักเรียนหญิงชอบคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๓๑

จะเห็นได้ว่ากีฬาฟุตบอลขณะนี้กำลังได้รับความนิยมมากในประเทศไทย ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ได้ให้ความสนใจกีฬานี้มาก แม้กระทั่งนักเรียนหญิงก็ยังให้ความสนใจในกีฬานี้มากที่สุด เป็นที่น่าสังเกตว่ากีฬาโบว์ลิ่งซึ่งเป็นกีฬาใหม่ที่กำลังจะเฟื่องฟูในเมืองไทย ก็มีอิทธิพลสำหรับเด็ก ๆ เหมือนกัน แม้ว่าเด็กจะไม่ได้เล่นก็ตาม

หมายเหตุ คำว่าอื่น ๆ ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หมายถึงกีฬาที่ไม่ได้ระบุลงไปให้นักเรียนตอบเอง จากคำตอบของนักเรียน กีฬาเหล่านี้คือ วายน้ำ แข่งรถ แข่งเรือใบ บาสเกตบอล เซอร์บอล บิงปอง เป็นต้น

โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ชาวกีฬาที่นักเรียนชอบมากที่สุดคือ กีฬาฟุตบอล นักเรียนชายชอบคิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๘ นักเรียนหญิงชอบคิดเป็นร้อยละ ๕๖.๑๕ ที่รองลงมาคือนักเรียนชายชอบกีฬามวย คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๔๔ นักเรียนหญิงชอบกีฬาโบว์ลิ่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๙๐ นักเรียนชายชอบกีฬาโบว์ลิ่งน้อยที่สุด นักเรียนหญิงชอบกีฬาออลฟัน้อยที่สุด

จะเห็นว่านักเรียนชายชอบกีฬาที่คุ้นเคยมากที่สุด นักเรียนหญิงของโรงเรียนทั้งสองชอบกีฬาโบว์ลิ่งมากกว่านักเรียนชายเหมือนกัน ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากกีฬาโบว์ลิ่งเป็นกีฬาที่ใหม่และไม่ค่อยได้เล่นมาก ไม่มีความคุ้นเคยหวาดเสียวมากนัก นักเรียนหญิงจึงชอบ

หมายเหตุ คำว่าอื่น ๆ ของนักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ หมายถึง บาสเกตบอล วอลเลย์บอล วิ่ง วายน้ำ เป็นต้น

ตารางที่ ๑๔

รายการศาสนาที่นักเรียนชอบมากที่สุด

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพยุหะประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
พระธรรมเทศนา	๕	๑.๘๔	๔	๒.๓๘	๓๑	๑๐.๘๔	๑๒	๔.๙๒
พุทธประวัติและ- รมโพธิ์	๑๘	๗.๐๐	๑๑	๖.๕๕	๔๕	๑๕.๗๓	๒๖	๑๐.๖๕
นิทานชาดก	๓๙	๑๕.๑๗	๔๒	๒๕.๐๐	๓๗	๑๒.๙๔	๔๔	๑๘.๐๓
พิภพวัชรุราช	๑๘๒	๗๐.๘๒	๑๐๓	๖๑.๓๑	๑๕๐	๕๒.๕๕	๑๒๓	๕๐.๔๑
เรื่องเกี่ยวกับ- ศาสนาต่างๆ	๙	๓.๕๐	๖	๓.๕๗	๑๙	๖.๖๔	๓๗	๑๕.๑๖
อื่น ๆ	๔	๑.๕๖	๒	๑.๑๙	๔	๑.๓๐	๒	.๘๒
รวม	๒๕๗	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๑๕ รายการศาสนาที่นักเรียนชอบมากที่สุดทั้งนักเรียนโรงเรียน
 สาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและโรงเรียนพินุลประชาสรรค์ จะชอบพิภพจักรวาลมาก
 ที่สุด นักเรียนชายโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชอบคิดเป็นร้อยละ ๗๐.๘๒
 นักเรียนหญิงชอบคิดเป็นร้อยละ ๖๑.๓๑ รายการศาสนาที่นักเรียนชอบน้อยที่สุดคือ
 พระธรรมเทศนา นักเรียนชายชอบคิดเป็นร้อยละ ๑.๕๔ นักเรียนหญิงชอบคิดเป็นร้อย
 ละ ๒.๓๘ โรงเรียนพินุลประชาสรรค์ นักเรียนชายชอบพิภพจักรวาลมากที่สุดคิดเป็น
 ร้อยละ ๕๒.๕๕ นักเรียนหญิงชอบมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๕๐.๔๑ รายการศาสนาที่
 ชอบน้อยที่สุด นักเรียนชายชอบรายการที่อธิบายเกี่ยวกับศาสนาต่าง ๆ น้อยที่สุดคิด
 เป็นร้อยละ ๖.๖๔ นักเรียนหญิงชอบพระธรรมเทศนาน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔.๕๒

จะเห็นได้ว่ารายการพิภพจักรวาลเป็นรายการศาสนาที่มีอิทธิพลต่อเด็กมาก
 ที่สุด ทั้งนี้ก็อาจจะเนื่องจากรายการนี้ทำเป็นภาพยนตร์บันเทิงแค่แฝงด้วยคำสอน
 ซึ่งเมื่อเด็กดูแล้วจะได้ทั้งความเพลิดเพลินและได้คติเตือนใจไปด้วยโดยไม่รู้สึกตัว
 เพราะเนื่องจากว่ารายการศาสนาอื่น ๆ มักจะเป็นการพูดการบรรยายและการอภิ-
 ปราย เด็กจึงไม่สนใจ สิ่งที่ควรจะตระหนักไว้มากที่สุดคือ รายการพระธรรมเทศนา
 เป็นรายการที่นักเรียนชอบน้อยที่สุด ดังนั้นเราจึงควรจะหาวิธีการและทำความเข้าใจ
 ใจกับเด็กให้หันมาสนใจในรายการนี้มากที่สุด

ตารางที่ ๒๐

รายการอภิปราย (หรือการสนทนา) ที่นักเรียนชอบมากที่สุด

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินิจประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
การอภิปราย— เกี่ยวกับเรื่อง— ศาสนาต่าง ๆ	๕	๑.๕๔	๘	๔.๓๖	๔๐	๑๓.๕๕	๒๑	๘.๖๑
การอภิปราย— เกี่ยวกับความ— รู้ทางสาขา— วิชาต่าง ๆ	๑๑๓	๔๕.๕๓	๓๔	๒๐.๒๔	๑๔๔	๕๐.๓๕	๘๖	๓๕.๒๔
การอภิปราย— เกี่ยวกับความ— รู้ทั่ว ๆ ไป	๑๓๕	๕๒.๕๓	๑๒๖	๗๕.๐๐	๑๐๒	๓๕.๖๖	๑๓๓	๕๖.๑๕
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๐	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒๐ รายการอภิปรายหรือสนทนาที่นักเรียนชอบมากที่สุด
 นักเรียนชายสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชอบการอภิปรายเกี่ยวกับความรู้
 ทั่ว ๆ ไปมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๕๒.๕๓ รองลงไปคือ การอภิปรายเกี่ยวกับ
 ความรู้ทางสาขาวิชาต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๓ สำหรับรายการที่ชอบน้อย
 ที่สุดคือ การอภิปรายเกี่ยวกับศาสนา นักเรียนหญิงมีความชอบเหมือนนักเรียน
 ชาย คือ อภิปรายเกี่ยวกับความรู้ทั่ว ๆ ไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐๐ และ
 อภิปรายเกี่ยวกับศาสนาน้อยที่สุดร้อยละ ๔.๗๖

นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ นักเรียนชายชอบการอภิปรายเกี่ยวกับ
 ความรู้สาขาวิชาต่าง ๆ มากที่สุด คือร้อยละ ๕๐.๓๕ และชอบเกี่ยวกับเรื่อง
 ศาสนาน้อยที่สุดคือ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕๕ นักเรียนหญิงชอบการอภิปรายเกี่ยวกับ
 ความรู้ทั่ว ๆ ไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๑๕ และเกี่ยวกับรายการ
 ศาสนาน้อยที่สุดคือ คิดเป็นร้อยละ ๔.๖๑

จากผลของตารางนี้ จะเห็นได้ว่า รายการอภิปรายและสนทนาต่าง ๆ
 นั้น เด็กให้ความสนใจในเรื่องศาสนาน้อยที่สุดทั้ง ๒ โรงเรียน ซึ่งเหตุผลนี้จะสนับสนุน
 ตารางที่ ๑๕ เพราะรายการด้านศาสนานักเรียนชอบน้อยที่สุด นอกจากจะ
 ทำให้รายการนั้นแฝงอยู่ในรูปการบันเทิง แล้วแทรกข้อคิดข้อเตือนใจเข้าไป
 จะช่วยดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้หันมาสนใจในรายการศาสนาให้มากขึ้น

ตารางที่ ๒๑

รายการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ที่นักเรียนชอบมากที่สุด

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินุบลประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
ภาพยนตร์ขาว— หรือสารคดี— เกี่ยวกับความ— ก้าวหน้าทาง— วิทยาศาสตร์	๑๕๒	๗๔.๗๑	๑๓๖	๘๐.๕๕	๑๘๕	๕๒.๑๐	๑๒๓	๕๐.๘๑
การบรรยาย— ของผู้เชี่ยวชาญ— ทางด้านวิทยา— ศาสตร์	๓๒	๑๒.๘๕	๑๕	๘.๕๓	๗๔	๒๕.๘๗	๕๒	๒๑.๓๑
รายการสอน— วิทยาศาสตร์— ทางโทรทัศน์— สำหรับโรง— เรียนต่าง ๆ	๓๓	๑๒.๘๕	๑๗	๑๐.๑๒	๖๓	๒๒.๐๓	๖๕	๒๘.๒๘
รวม	๒๕๗	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๒	๑๐๐.๐๐	๒๔๐	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒๑ รายการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ที่นักเรียนชอบมากที่สุด
 นักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชอบภาพยนตร์ข่าวหรือสารคดี
 เกี่ยวกับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์มากที่สุด นักเรียนชายชอบคิดเป็นร้อยละ
 ๗๔.๗๑ นักเรียนหญิงชอบคิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๕ รายการบรรยายของผู้เชี่ยวชาญ
 ชาญชอมน้อยที่สุด

นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ชอบภาพยนตร์ข่าวและสารคดี
 เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์มากที่สุด นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๕๒.๑๐ นักเรียนหญิง
 คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๔๑ นักเรียนชายชอบรายการสอนวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์
 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๐๓ นักเรียนหญิงชอบการบรรยายของผู้เชี่ยวชาญ
 น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๒๑.๓๑

จะเห็นว่าเด็กในวัยนี้ ให้ความสนใจในเรื่องที่ทำเป็นภาพยนตร์มากที่สุด
 ไม่ว่าจะเป็นรายการให้ความรู้หรือความบันเทิง ถ้าหากจะทำเป็นภาพยนตร์
 แล้วจะมีผลดียิ่งกว่าให้ผู้เชี่ยวชาญบรรยาย การบรรยายนั้นเด็กอาจจะเบื่อ
 เพราะอยู่โรงเรียนต้องฟังครูสอนก็เป็นการบรรยายอยู่แล้ว เมื่อดูโทรทัศน์ก็ควร
 จะให้มีอะไรสนุก ๆ ไม่ใช่คร่ำเคร่งอยู่กับการสอนอีก ดังนั้นการบรรยายเด็กจึง
 ชอมน้อยที่สุด

ตารางที่ ๒๒

รายการขายปัญหาที่นักเรียนชอบมากที่สุด

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินิจประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
การสัมภาษณ์- และสัมภาษณ์	๑๐๐	๓๘.๕๑	๗๘	๔๖.๔๓	๕๗	๑๙.๙๓	๕๒	๒๑.๓๑
รายการปัญหา - สารพัด	๕๘	๒๒.๕๗	๒๘	๑๖.๖๗	๒๒	๒๗.๖๘	๘	๑๙.๖๗
รายการ ๒๐ - คำถาม	๙๔	๓๖.๕๘	๕๙	๓๕.๑๒	๑๖๔	๖๑.๑๙	๑๔๐	๕๗.๓๘
อื่น ๆ	๕	๑.๙๕	๓	๑.๗๙	๓	๑.๐๕	๔	๑.๖๘
รวม	๒๕๗	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒๒ รายการทนายปัญหาที่นักเรียนชอบมากที่สุด นักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชอบรายการสัมนานักสืบและสัมนาหาคูมากที่สุด นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๑ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๘๓ ที่ชอบใกล้เคียงกันคือรายการ ๒๐ คำถามแตรรายการปัญหาสารพัด ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชอบน้อยที่สุด

โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ นักเรียนทั้งชายและหญิงชอบรายการ ๒๐ คำถามมากที่สุด นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๖๑.๑๘ นักเรียนหญิงชอบคิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๘ นักเรียนชายชอบสัมนาหาคูและสัมนานักสืบน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘๓ แต่นักเรียนหญิงจะชอบรายการปัญหาสารพัดน้อยที่สุดคือ ร้อยละ ๑๘.๖๗

แสดงให้เห็นว่า รายการที่มีความสนุกสนาน นักเรียนจะให้ความสนใจมากน้อยไม่ต่างกันมากนัก และเป็นที่น่าสนใจกว่า นักเรียนชายหญิงของโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะมีความสนใจคล้ายคลึงกันและนักเรียนชายหญิงจากโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์จะมีความสนใจคล้ายคลึงกัน ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากว่า ความเป็นอยู่ของครอบครัวและสิ่งแวดล้อมก็ได้

หมายเหตุ คำว่า อื่น ๆ หมายถึง รายการที่นอกเหนือไปจากรายการที่ระบุไว้ โดยให้นักเรียนเติมเอง จากคำตอบของนักเรียน รายการอื่น ๆ มี เช่น รายการทนายปัญหาของรายการป้อนข้อป เป็นคน

ตารางที่ ๒๓

รายการเกี่ยวกับอนามัยที่นักเรียนชอบมากที่สุด

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
เกี่ยวกับสุขภาพ - อนามัยของ - ร่างกาย	๑๘๔	๓๑.๖๐	๑๒๕	๓๔.๕๐	๑๔๕	๖๔.๕๘	๑๓๖	๓๖.๑๓
อนามัยเกี่ยวกับที่พักอาศัย	๓๖	๑๒.๔๕	๑๖	๔.๕๒	๓๐	๑๐.๔๕	๓๑	๑๒.๓๐
อนามัยของชุมชน	๔๑	๑๕.๕๕	๒๓	๖.๐๘	๕๓	๑๙.๕๓	๓๓	๑๕.๑๖
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐	๑๖๔	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๙๙	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒๓ รายการเกี่ยวกับอนามัย นักเรียนสนใจในรายการสุขภาพ
อนามัยของร่างกายมากที่สุดทั้งนักเรียนชาย-หญิง ทั้งสองโรงเรียน คือ นักเรียนชาย
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสนใจคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖๐ นักเรียนหญิง
สนใจคิดเป็นร้อยละ ๓๔.๘๐ นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ นักเรียนชาย
สนใจคิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๘ นักเรียนหญิงสนใจคิดเป็นร้อยละ ๓๒.๑๓ อนามัย
เกี่ยวกับที่พักอาศัย นักเรียนทั้งสองโรงเรียนสนใจน้อยที่สุด

จะเห็นได้ว่าความสนใจของนักเรียนทั้งสองโรงเรียนเกี่ยวกับรายการ
อนามัยนี้เหมือนกัน นักเรียนสนใจในตัวเองมากที่สุด สำหรับที่พักอาศัย นักเรียน
จะสนใจน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่านักเรียนยังเล็ก ยังไม่ต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับ
ที่พักอาศัย นอกจากทำตามคำสั่งของพ่อแม่เท่านั้น ดังนั้นเมื่อมีรายการนี้ขึ้นมา
นักเรียนจึงคิดว่า เป็นรายการของผู้ใหญ่มากกว่า จึงไม่ได้สนใจ

ตารางที่ ๒๔

รายการกุศลศรียที่นักเรียนชอบมากที่สุด

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์			
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
การทำของชำร่วย	๒๐	๓๗.๓๘	๑๘	๑๐.๓๑	๑๕	๖.๖๔	๓	๒.๘๓
การปรุงอาหาร	๘๕	๓๓.๐๓	๒๓	๑๖.๐๓	๑๒๖	๕๕.๐๕	๕๐	๓๖.๘๘
การประดิษฐ์ของใช้ใน บ้านควยวัสดุราคาเบา หรือเศษวัสดุ	๕๑	๓๕.๕๑	๕๕	๓๕.๑๒	๘๔	๒๕.๓๓	๓๔	๓๐.๓๓
แพ้น้้้นไขว้(แบบเสื้อ ทรงผม)	๓๖	๑๒.๕๕	๖๒	๓๖.๕๐	๓๘	๑๓.๒๕	๓๐	๒๘.๖๕
อื่น ๆ	๒๕	๑๑.๒๘	๒	๑.๑๕	๑๕	๖.๖๔	๓	๑.๒๓
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒๔ รายการกุศลศรียที่นักเรียนชอบมากที่สุด นักเรียนชายโรงเรียน
สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชอบรายการประดิษฐ์ของใช้ในบ้านควยวัสดุราคาเบา
หรือเศษวัสดุมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๕๑ ชอบรายการแพ้น้้้นไขว้ที่น้อยที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ ๑๒.๕๕ นักเรียนหญิงชอบรายการแพ้น้้้นไขว้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕๐
และชอบรายการทำของชำร่วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๓๑ เมื่อเปรียบเทียบกัน

นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์แล้วจะเห็นว่า นักเรียนชายชอบรายการปรุง - อาหารมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๐๕ ชอบรายการทำของขำร่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๔ นักเรียนหญิงชอบเหมือนกับนักเรียนชาย คือชอบรายการปรุงอาหารมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๘ ชอบการทำของขำร่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๗

จะเห็นได้ว่านักเรียนชายของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์มีความชอบที่แตกต่างกัน และนักเรียนหญิงทั้ง ๒ โรงเรียนก็ชอบแตกต่างกัน นักเรียนหญิงของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะมีความสนใจในแพชชั่นโชว์มากกว่านักเรียนหญิงโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ แต่นักเรียนหญิงของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะให้ความสนใจต่อรายการปรุงอาหารน้อยกว่านักเรียนหญิงโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์มาก ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากว่านักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอาจจะมีความเป็นอยู่ที่ดีและไม่ต้องรับผิดชอบในการทำงาน จึงไม่ได้สนใจ นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์อาจจะต้องช่วยพ่อแม่ทำกับข้าว หรือขายข้าวแกง ดังนั้นทั้งนักเรียนหญิงและชายจึงมีความสนใจในรายการปรุงอาหารมากที่สุด

หมายเหตุ อื่น ๆ หมายถึง รายการที่นอกเหนือไปจากระบุไว้ คำตอบของนักเรียนมีการสัมภาษณ์ตัวสารา และนางงาม การจัดแจกกัน เป็นต้น

ตารางที่ ๒๕

รายการดนตรีหรือเพลงที่นักเรียนชอบมากที่สุด

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์			
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	
ดนตรีไทยสากล	๖๒	๒๔.๑๒	๖๕	๓๘.๖๘	๓๕	๑๒.๒๔	๖๗	๒๗.๕๖
ดนตรีสากล	๑๒๕	๔๘.๖๔	๕๘	๓๕.๑๒	๒๐	๖.๘๘	๒๘	๑๑.๘๘
ดนตรีไทยเดิม	๑๒	๔.๖๗	๑๘	๑๑.๓๑	๓๑	๑๐.๘๔	๒๒	๘.๐๒
เพลงลูกทุ่ง	๕๕	๒๑.๔๐	๒๐	๑๑.๑๐	๑๕๕	๖๘.๑๘	๑๑๗	๔๗.๕๕
เพลงพื้นเมือง	๓	๑.๑๗	๕	๒.๘๘	๕	๑.๗๕	๘	๓.๖๘
รวม	๒๕๗	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒๕ นอกจากรายการความรู้อื่น ๆ ไปที่นักเรียนได้รับแล้ว รายการวิทยุโทรทัศน์ยังมีรายการบันเทิงหลายอย่าง สำหรับรายการบันเทิงด้านดนตรี หรือเพลงนั้น ก็มีหลายประเภทด้วยกัน คือ ดนตรีสากล ดนตรีไทยสากล ดนตรีไทยเดิม เพลงลูกทุ่ง และเพลงพื้นเมือง รายการเหล่านี้ที่นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักเรียนชายให้ความสนใจในรายการดนตรีสากลมาเป็นอันดับหนึ่งคือ ร้อยละ ๔๘.๖๔ รองลงมาคือดนตรีไทยสากล ร้อยละ ๒๔.๑๒ ให้ความสนใจน้อยที่สุดคือเพลงพื้นเมือง ร้อยละ ๑.๑๗ นักเรียนหญิงให้ความสนใจต่อดนตรีไทยสากล เป็นอันดับหนึ่งคือร้อยละ ๓๕.๑๒ ดนตรีสากลรองลงมาคือ ร้อยละ ๑๑.๑๐ และ

เพลงพื้นเมืองสนใจน้อยที่สุดคือร้อยละ ๒.๙๘ เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนโรงเรียน
 พิบูลประชาสรรค์แล้ว ปรากฏว่า คนตรีที่นักเรียนชายหญิงให้ความสนใจมากที่สุดคือ
 เพลงลูกทุ่ง นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๖๘.๑๘ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๘๗.๙๕
 รองลงไปคือคนตรีไทยสากล น้อยที่สุดคือเพลงพื้นเมือง นักเรียนชายสนใจร้อยละ
 ๑.๗๕ นักเรียนหญิงสนใจ ร้อยละ ๓.๖๘

แสดงให้เห็นว่ารสนิยมทางดนตรีของนักเรียนทั้งสองโรงเรียนนี้แตกต่างกัน
 มาก ทั้งนี้ก็อาจจะเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อม และรสนิยมของชุมชนที่อาศัยอยู่ อย่างไรก็ตาม
 นักเรียนทั้งสองโรงเรียนนี้ก็มีความไม่ชอบในเพลงพื้นเมืองน้อยเหมือนกัน
 ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากเดี๋ยวนี้เพลงพื้นเมืองหาฟังได้ยาก และนักเรียนไม่ค่อย
 เคยชินกับสำเนียงและทำนอง จึงทำให้มีความสนใจน้อยลงก็ได้

ตารางที่ ๒๖

ความชอบ เกี่ยวกับภาพยนตร์ของชาติต่าง ๆ

	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพยุหะประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
ภาพยนตร์ไทย	๒๓	๑๐.๕๑	๕๔	๓๖.๑๔	๘๑	๒๘.๓๒	๑๔๔	๖๑.๐๖
ภาพยนตร์ญี่ปุ่น	๕๐	๑๙.๕๕	๑๔	๘.๓๓	๔๓	๑๕.๐๓	๑๖	๖.๕๖
ภาพยนตร์อินเดีย	๑	.๓๙	๓	๑.๑๓	๒๙	๑๐.๑๔	๕๖	๒๒.๙๕
ภาพยนตร์จีน	๘๒	๓๒.๓๔	๓	๑.๑๓	๖๘	๒๓.๓๘	๑๐	๔.๑๐
ภาพยนตร์ฝรั่ง	๑๓๓	๕๓.๓๖	๘๖	๕๑.๑๔	๖๕	๒๒.๓๓	๑๓	๕.๓๓
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒๖ ภาพยนตร์เป็นรายการบันเทิงทางโทรทัศน์ที่นักเรียนให้ความสนใจมากที่สุด (จากผลของตารางที่ ๑๖) แต่ภาพยนตร์ที่นำมาฉายทางโทรทัศน์นี้มีภาพยนตร์ของชาติต่าง ๆ ความสนใจของนักเรียนต่อภาพยนตร์ของชาติต่าง ๆ มีดังนี้คือ นักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สนใจและชอบภาพยนตร์ของฝรั่งมากเป็นอันดับหนึ่ง คือร้อยละ ๕๓.๓๖ ภาพยนตร์ญี่ปุ่นเป็นอันดับ ๒ คือร้อยละ ๑๙.๕๕ นักเรียนหญิงสนใจและชอบภาพยนตร์ฝรั่งเป็นอันดับหนึ่ง เหมือนกัน คือร้อยละ ๕๑.๑๔ และชอบภาพยนตร์ไทยเป็นอันดับ ๒ คือร้อยละ ๓๖.๑๔ สำหรับภาพยนตร์ที่นักเรียนชายชอบน้อยที่สุดคือภาพยนตร์อินเดียคิดเป็นร้อยละ .๓๙ นักเรียนหญิงชอบ

ภาพยนตร์อินเดียและภาพยนตร์จีนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๓

เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนโรงเรียนพยุหะประชาสรรค์แล้วปรากฏว่า นักเรียนชายและหญิงชอบภาพยนตร์ไทยมากที่สุด คือนักเรียนชายร้อยละ ๒๘.๗๒ นักเรียนหญิงร้อยละ ๒๑.๐๖ ที่รองลงมา นักเรียนชายชอบภาพยนตร์จีนร้อยละ ๒๓.๗๘ นักเรียนหญิงชอบภาพยนตร์อินเดียร้อยละ ๒๒.๕๕ นักเรียนชายชอบภาพยนตร์อินเดียน้อยที่สุด ร้อยละ ๑๐.๑๔ นักเรียนหญิงชอบภาพยนตร์จีนน้อยที่สุดคือร้อยละ ๔.๑๐ จะเห็นได้ว่านักเรียนชายทั้งสองโรงเรียนให้ความสนใจต่อภาพยนตร์อินเดียน้อยที่สุด คงจะเนื่องจากว่าภาพยนตร์อินเดียมีการร้องเพลงและรำร่ามากไม่ทันใจก็ได้ เพราะผู้ชายชอบการเคลื่อนไหวที่องไว ส่วนนักเรียนหญิงสนใจในภาพยนตร์จีนน้อยเหมือนกันทั้งสองโรงเรียน

ตารางที่ ๒๗

ประเภทของรายการภาพยนตร์ทางโทรทัศน์ที่นักเรียนชอบมากที่สุด

ประเภท	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินุดประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
ภาพยนตร์การ์ตูนที่ เป็นเรื่องราว	๖๘	๒๖.๕๖	๕๗	๒๗.๕๘	๖๖	๒๓.๐๘	๕๖	๑๘.๘๕
ภาพยนตร์เพลง	๖	๒.๓๓	๑๕	๘.๕๓	๘	๒.๘๐	๑๙	๗.๗๙
ภาพยนตร์ชีวิตภายในครอบครัว	๓	๑.๑๗	๗	๔.๑๗	๑๗	๕.๙๔	๓๔	๑๓.๕๓
ภาพยนตร์สืบสวน ลึกลับ จารกรรม อาชญากรรม	๕๓	๒๐.๖๒	๕๖	๓๓.๓๓	๕๓	๑๕.๐๓	๖๙	๒๘.๒๘
ภาพยนตร์โศกนาฏกรรม	๖	๒.๓๓	๔	๒.๓๘	๒๘	๙.๗๙	๓	๑.๒๓
ภาพยนตร์สงคราม	๕๖	๒๑.๗๙	๓	๑.๗๙	๘๑	๒๘.๓๖	๑๔	๕.๗๘
ภาพยนตร์ตลก (ที่ไม่ใช่การ์ตูน)	๓๓	๑๒.๘๔	๓๐	๑๗.๘๖	๒๔	๘.๓๙	๓๔	๑๓.๕๓
ภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับ วิทยาศาสตร์	๓๑	๑๒.๐๖	๖	๓.๕๗	๑๙	๖.๖๘	๒๕	๑๐.๒๕
รวม	๒๕๗	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒๗ นอกจากเด็กจะชอบภาพยนตร์ของชาติต่าง ๆ ไม่เหมือนกันแล้ว ประเภทของภาพยนตร์ นักเรียนก็ชอบแตกต่างกันไป จะเห็นได้ว่านักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักเรียนชายร้อยละ ๒๖.๘ ชอบภาพยนตร์การ์ตูนที่เป็นเรื่องราว ร้อยละ ๒๑.๓๕ ชอบภาพยนตร์สงคราม ภาพยนตร์ชีวิตภายในครอบครัวนักเรียนชายชอบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๓ นักเรียนหญิงร้อยละ ๓๓.๓๓ ชอบภาพยนตร์สืบสวน ลึกลับ จารกรรมและอาชญากรรมมากที่สุด รองลงไปร้อยละ ๒๗.๕๔ ชอบภาพยนตร์การ์ตูนที่เป็นเรื่องราว และชอบภาพยนตร์สงครามน้อยที่สุดคือร้อยละ ๑.๗๕

นักเรียนโรงเรียนปิบูลประชาสรรค์ นักเรียนชายร้อยละ ๒๘.๗๖ จะชอบภาพยนตร์สงครามมากที่สุด รองลงไปคือร้อยละ ๒๓.๐๘ ชอบภาพยนตร์การ์ตูนที่เป็นเรื่องราว ที่ชอบน้อยที่สุดคือภาพยนตร์เพลงคิดเป็นร้อยละ ๒.๘๐ นักเรียนหญิงร้อยละ ๒๘.๒๘ ชอบภาพยนตร์สืบสวน ลึกลับ จารกรรมและอาชญากรรมมากที่สุด รองลงไปคือภาพยนตร์การ์ตูนที่เป็นเรื่องราว คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘๕ ภาพยนตร์โศกนาฏวันตกชอบน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑.๒๓

จะเห็นได้ว่านักเรียนหญิง โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และโรงเรียนปิบูลประชาสรรค์ชอบภาพยนตร์ประเภทเดียวกันมากที่สุด คือ ภาพยนตร์สืบสวน ลึกลับ จารกรรมและอาชญากรรม นักเรียนชายจะชอบแตกต่างกันไป ส่วนใหญ่นักเรียนโรงเรียนปิบูลประชาสรรค์ชอบภาพยนตร์สงคราม แต่นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชอบภาพยนตร์การ์ตูน แต่อย่างไรก็ตาม ภาพยนตร์การ์ตูนที่เป็นเรื่องเป็นราว เฟอร์เซ็นต์ความสนใจของนักเรียนทั้งสองโรงเรียนนับว่าอยู่ในเกณฑ์สูง

ตารางที่ ๒๘

ประเภทของละครโทรทัศน์ที่นักเรียนชอบมากที่สุด

ประเภท	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
ตลกขบขัน	๑๕๖	๖๐.๓๐	๙๙	๕๘.๙๓	๑๒๒	๕๒.๖๖	๘๙	๓๖.๔๘
ชีวิตรัก	๑๐	๓.๘๙	๑๕	๘.๙๓	๑๖	๕.๕๙	๕๓	๑๗.๖๒
ลึกลับ สืบสวน จารกรรม อาชญากรรม	๕๐	๑๕.๕๖	๑๒	๗.๑๔	๕๖	๑๙.๕๘	๓๘	๑๕.๕๓
อิงประวัติศาสตร์	๕๕	๑๗.๕๑	๓๕	๒๐.๘๓	๘๐	๒๗.๙๓	๖๖	๒๗.๐๕
อื่น ๆ	๖	๒.๓๓	๗	๔.๑๗	๑๒	๔.๒๐	๘	๓.๒๘
รวม	๒๕๗	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๕๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒๘ ละครทางโทรทัศน์ที่เป็นรายการบันเทิงอย่างหนึ่งที่นักเรียนให้ความสนใจ ประเภทของละครโทรทัศน์ที่นักเรียนชอบมากที่สุด ปรากฏผลดังนี้คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักเรียนชายร้อยละ ๖๐.๓๐ และนักเรียนหญิงร้อยละ ๕๘.๙๓ ชอบละครประเภทตลกขบขันมากที่สุด นักเรียนชายชอบละครโทรทัศน์ประเภทชีวิตรักน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓.๘๙ แต่นักเรียนหญิงชอบละครประเภทลึกลับ สืบสวน จารกรรม อาชญากรรมน้อยที่สุด

นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ นักเรียนชายร้อยละ ๘๒.๖๖ ชอบละครโทรทัศน์ประเภทตลกขบขันมากที่สุด และชอบละครประเภทชีวิตรักน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕.๕๕ นักเรียนหญิงร้อยละ ๓๖.๔๔ ชอบละครประเภทตลกขบขันมากที่สุด ร้อยละ ๑๕.๕๗ ชอบละครประเภทลึกลับ สืบสวน จากรรมและอาชญากรรมน้อยที่สุด

จากคำตอบที่ได้นี้แสดงว่าละครประเภทตลกขบขันมีอิทธิพลต่อเด็กวัยนี้มากที่สุด สำหรับนักเรียนชายแล้วละครประเภทชีวิตรักนักเรียนจะให้ความสนใจน้อย แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนหญิงชอบละครประเภทลึกลับ สืบสวน จากรรมและอาชญากรรมน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับความสนใจในค่านภพยนตร์แล้ว นักเรียนหญิงจะสนใจภาพยนตร์ประเภทลึกลับ สืบสวน จากรรมและอาชญากรรมมากที่สุด

หมายเหตุ คำว่าอื่น ๆ หมายถึง ประเภทของละครโทรทัศน์ที่นอกเหนือไปจากที่ได้ระบุไว้ในที่นี้ คำตอบของนักเรียนจะมี ละครเพลง และ โขน

ตารางที่ ๒๕

วิธีการโฆษณาสินค้าทางโทรทัศน์ที่นักเรียนชอบมากที่สุด

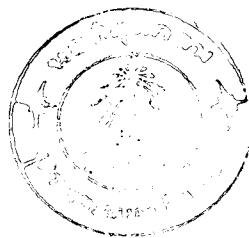
วิธีการโฆษณา	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพยุหะประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
	ทำเป็นภาพยนตร์- ธรรมดา	๔๗	๑๘.๒๕	๒๕	๑๕.๘๘	๕๓	๑๘.๕๓	๕๗
ทำเป็นภาพยนตร์- การ์ตูน	๑๓๕	๖๕.๖๕	๑๒๗	๗๕.๕๕	๑๓๑	๕๕.๗๕	๑๐๓	๕๒.๒๑
ทำเป็นภาพนิ่ง	๓	๑.๑๗	๑	.๖๐	๑๓	๕.๕๔	๖	๒.๕๖
ประเภทรายการสด	๑๕	๗.๓๕	๘	๕.๗๖	๓๖	๑๒.๕๕	๓๓	๑๓.๕๒
อื่น ๆ	๕	๓.๕๐	๗	๔.๑๗	๕	๓.๑๕	๕	๒.๐๕
รวม	๒๕๗	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๕	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒๕ รายการโฆษณาสินค้าเป็นรายการหนึ่งที่มีความสำคัญมากที่จะทำให้มีรายการอื่น ๆ ใต้นั้น เนื่องจากว่ารายการแต่ละรายการจะต้องมีผู้ปฏิบัติในเรื่องการเงิน การโฆษณาสินค้าก็มีเทคนิคต่าง ๆ ในการโฆษณาเพื่อจะเรียกถึงความสนใจของผู้ชม วิธีการโฆษณาต่าง ๆ เหล่านี้ นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักเรียนชายร้อยละ ๖๕.๖๕ ชอบวิธีการโฆษณาโดยทำเป็นภาพยนตร์การ์ตูนมากที่สุด รองลงไปคือทำเป็นภาพยนตร์ธรรมดา คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๒๕ ส่วน

วิธีการที่เกิดความสนใจน้อยที่สุดคือการฉายเป็นภาพนิ่ง เช่น ฉายสไลด์ นักเรียนหญิงร้อยละ ๓๕.๕๕ ชอบวิธีการโฆษณาโดยทำเป็นภาพยนตร์การ์ตูน รองลงไปคือทำเป็นภาพยนตร์ธรรมดาคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘๘ การโฆษณาเป็นภาพนิ่งได้รับความสนใจน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑.๖๐

เมื่อเปรียบเทียบกัน โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์แล้วจะเห็นว่านักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์มีความคิดเห็น เหมือนกับนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือนักเรียนชายร้อยละ ๕๕.๓๕ และนักเรียนหญิงร้อยละ ๕๖.๒๑ ชอบทำเป็นภาพยนตร์การ์ตูนมากที่สุด รองลงไปคือทำเป็นภาพยนตร์ธรรมดา ที่ชอบน้อยที่สุดคือทำเป็นภาพนิ่ง

จะเห็นได้ว่าเด็กวัยนี้ชอบภาพยนตร์การ์ตูนมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นรายการบันเทิงหรือการโฆษณา นอกจากนั้นแล้วภาพยนตร์ธรรมดาก็มีอิทธิพลเหมือนกัน แต่ภาพนิ่งเด็กมีความสนใจน้อยมาก อาจจะเป็นเพราะว่าเด็กไม่เห็นกิริยาท่าทางประกอบให้เรื่องราวเป็นจริง เป็นจิ้งจอกก็ได้

ตารางที่ ๓๐

ความรู้สึกของนักเรียนภายหลังจากที่ดูการโฆษณาสินค้าแล้ว

ความรู้สึก	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินิจประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
สนใจอยากซื้อสินค้านั้นๆ	๑๙	๗.๓๙	๑๐	๕.๙๕	๒๓	๒๒.๐๓	๕๖	๑๘.๘๕
ไม่สนใจในสินค้านั้นเลย	๑๐	๓.๘๙	๒	๑.๑๙	๑๔	๕.๘๙	๘	๓.๒๘
ขอวิธีการโฆษณา	๓๐	๑๑.๖๓	๑๕	๘.๙๓	๔๓	๑๕.๐๓	๒๒	๙.๐๒
รู้สึกรำคาญ ทำให้เสีย เวลาในรายการที่ชม	๑๐๖	๔๑.๒๕	๗๖	๕๕.๒๓	๘๑	๒๘.๗๒	๗๗	๓๑.๕๖
รู้สึกเฉย ๆ	๙๒	๓๕.๘๐	๖๕	๓๘.๖๙	๘๕	๒๙.๗๒	๕๑	๑๗.๒๙
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๕๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๓๐ แม้ว่าเด็กจะสนใจในวิธีการโฆษณาแบบต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ก็ตาม เมื่อคุณแล้วนักเรียนอาจจะมีความรู้สึกต่าง ๆ กัน ผลจากตารางนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร้อยละ ๔๑.๒๕ และนักเรียนหญิง ร้อยละ ๕๕.๒๓ มีความรู้สึกรำคาญ ทำให้เสียเวลาที่กำลังชมรายการอื่น รองลงไปคือรู้สึกเฉย ๆ มีนักเรียนชายร้อยละ ๓.๘๙ และนักเรียนหญิงร้อยละ ๕.๙๕ เมื่อคุณแล้วอยากซื้อสินค้านั้น ๆ

นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ นักเรียนชายรายนละ ๒๕.๗๒ และนักเรียนหญิง รายนละ ๓๓.๒๕ มีความรู้สึกเฉย ๆ เมื่อคุณครูโฆษณาสินค้านั้นแล้ว แต่นักเรียนชายรายนละ ๒๒.๐๓ และนักเรียนหญิงรายนละ ๑๘.๘๕ คุณครูเลยอยากซื้อสินค้านั้น ๆ

แสดงให้เห็นว่าวิธีการโฆษณาสินค้าก็มีอิทธิพลต่อเด็กมาก คือเด็กอาจจะซื้อตามคำโฆษณาที่ได้ ซึ่งการที่เด็กตัดสินใจตามคำโฆษณานี้บางทีอาจจะมีผลร้ายต่อเด็กได้เพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์

อย่างไรก็ตาม เบอร์เซ็นต์ของความไม่สนใจในสินค้านั้นเลยมีน้อยมาก แสดงว่าเด็กส่วนใหญ่ให้ความสนใจในสินค้าที่โฆษณานั้น เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วนักเรียนพิบูลประชาสรรค์ทั้งชายและหญิงสนใจจะซื้อสินค้าเมื่อได้ชมการโฆษณา มากกว่านักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวดที่ ๒ ผลของการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อการชม
รายการโทรทัศน์เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับในด้านความรู้ ด้านการศึกษา ที่สามารถ
นำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ วิเคราะห์ผลออกมาโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\text{สูตร } \bar{x} = \frac{\sum fx}{\sum f}$$

ซึ่งปรากฏผลดังนี้คือ

ตารางที่ ๓๑

แสดงถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการชมโทรทัศน์เกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ
ในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ

สำหรับการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ ได้ให้นำหนัก
ของความคิดเห็นดังนี้คือ

- ๕ หมายความว่าได้รับประโยชน์ ได้รับความรู้และความเข้าใจในวิชานั้นมากที่สุด
- ๔ หมายความว่าได้รับประโยชน์ ได้รับความรู้และความเข้าใจในวิชานั้นมาก
- ๓ หมายความว่าได้รับประโยชน์ ได้รับความรู้และความเข้าใจในวิชานั้นปานกลาง
- ๒ หมายความว่าได้รับประโยชน์ ได้รับความรู้และความเข้าใจในวิชานั้นน้อย
- ๑ หมายความว่าได้รับประโยชน์ ได้รับความรู้และความเข้าใจในวิชานั้นน้อยที่สุด

วิชา	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์	
	คาเฉลี่ยชาย	คาเฉลี่ยหญิง	คาเฉลี่ยชาย	คาเฉลี่ยหญิง
สังคมศึกษา	๓.๐๗	๓.๑๙	๓.๖๓	๓.๕๘
วิทยาศาสตร์	๓.๔๗	๒.๒๔	๓.๘๐	๓.๑๓
ภาษาไทย	๒.๙๘	๓.๑๑	๓.๒๙	๓.๔๗
ภาษาอังกฤษ	๒.๘๖	๒.๗๓	๓.๐๕	๓.๐๒
คณิตศาสตร์	๒.๕๕	๒.๘๖	๒.๙๒	๒.๙๓
ศิลปะ	๓.๒๐	๓.๓๓	๓.๗๒	๓.๑๑
เกษตรกรรม	๒.๘๗	๒.๗๒	๓.๗๒	๒.๘๕
ความรู้ทั่วไป	๓.๖๘	๓.๘๐	๓.๕๙	๓.๕๘
สุขศึกษา	๒.๗๒	๒.๗๓	๓.๒๙	๓.๑๒

ตารางที่ ๓๑ เนื่องจากว่ารายการวิทยุโทรทัศน์ มีทั้งรายการให้ความรู้ ความบันเทิงด้วย เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนได้รับประโยชน์เกี่ยวกับความรู้ความ เข้าใจในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ มากน้อยเพียงใดหลังจากชมโทรทัศน์แล้ว ผลปรากฏ ว่านักเรียนชายของ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้รับประโยชน์และความ รู้ความเข้าใจ ในด้านความรู้ทั่วไป โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๖๘ ซึ่งแสดงว่าได้รับประ โยชน์ค่อนข้างมาก รองลงไปคือวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ๓.๕๗ ประโยชน์ ที่ได้รับในวิชาภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย ๒.๕๖ แสดงว่าได้รับประโยชน์น้อย นักเรียน หญิงของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความเห็นว่าการชมโทรทัศน์ได้ ความรู้ทางด้านความรู้ทั่วไปมากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ และได้รับความรู้ทางวิชา วิทยาศาสตร์น้อย ค่าเฉลี่ย ๒.๒๔

เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ นักเรียนชายเห็น ว่าการชมโทรทัศน์ได้รับความรู้ในวิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ นักเรียน หญิงเห็นว่าการชมโทรทัศน์ได้รับความรู้เท่า ๆ กันในวิชาสังคมศึกษา และความรู้ ทั่วไป คือ ค่าเฉลี่ย ๓.๕๕

จากค่าเฉลี่ยที่ได้มาในตารางนี้ แสดงให้เห็นว่า การชมโทรทัศน์ทำให้ได้ รับประโยชน์และความรู้ในวิชาต่าง ๆ ปานกลางไม่ถึงมาก นับว่าโทรทัศน์เป็นสื่อ มวลชนที่ให้ประโยชน์ทางการศึกษามากพอสมควร และประโยชน์ที่ได้รับใน วิชาต่าง ๆ ก็ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ ๗๒

แสดงถึงผลที่นักเรียนได้รับจากการชมโทรทัศน์

การวิเคราะห์เรื่องนี้ ได้ให้น้ำหนักความคิดเห็นของนักเรียนดังนี้

- ๕ แสดงว่าได้รับผลดี มากที่สุด
 ๔ แสดงว่าได้รับผลดี มาก
 ๓ แสดงว่าได้รับผลดี ปานกลาง
 ๒ แสดงว่าได้รับผลดี น้อย
 ๑ แสดงว่าได้รับผลดี น้อยที่สุด

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์	
	ค่าเฉลี่ยชาย	ค่าเฉลี่ยหญิง	ค่าเฉลี่ยชาย	ค่าเฉลี่ยหญิง
<u>ผลดี</u>				
ส่งเสริมความรู้ในวิชาที่เรียน	๓.๒๕	๓.๒๐	๓.๕๑	๓.๕๕
ให้ความรู้รอบตัวกว้างขวาง	๓.๒๒	๓.๕๕	๓.๕๔	๓.๕๘
เกิดความกระตือรือร้นหา ความรู้	๓.๒๗	๓.๒๕	๓.๒๖	๓.๓๔
ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	๓.๔๑	๓.๓๑	๓.๓๑	๓.๕๘
เกิดความเพลิดเพลิน	๔.๐๗	๔.๐๘	๓.๕๕	๓.๕๐
แนะทางประกอบอาชีพ	๓.๐๗	๓.๑๐	๓.๕๖	๓.๕๔
ทำให้เกิดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	๓.๔๓	๓.๓๕	๓.๒๔	๓.๕๔

ตารางที่ ๗ ผลคิที่นักเรียนได้รับจากการชมโทรทัศน์ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เห็นว่าการชมโทรทัศน์ได้รับความเพลิดเพลินมาก โดยนักเรียนชายได้ค่าเฉลี่ย ๔.๐๗ และนักเรียนหญิงได้ค่าเฉลี่ย ๔.๐๘ ซึ่งจะตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ นักเรียนชายได้ค่าเฉลี่ย ๓.๕๕ และนักเรียนหญิงได้ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ ซึ่งมีแนวโน้มไปในทางมาก

จากค่าเฉลี่ยที่ได้ แสดงให้เห็นว่าการชมรายการโทรทัศน์ทำให้ได้รับผลคิเป็นส่วนมาก เพราะค่าเฉลี่ยที่ได้ออกมาจะไม่ต่ำกว่า ๒

ตารางที่ ๓๓

แสดงถึงผลเสียที่นักเรียนได้รับจากการชมโทรทัศน์

การวิเคราะห์เรื่องนี้ ได้ให้นำหนักความคิดเห็นของนักเรียนดังนี้คือ

- ๕ แสดงว่า ให้ผลในแง่ไม่ดี มากที่สุด
- ๔ แสดงว่า ให้ผลในแง่ไม่ดี มาก
- ๓ แสดงว่า ให้ผลในแง่ไม่ดี ปานกลาง
- ๒ แสดงว่า ให้ผลในแง่ไม่ดี น้อย
- ๑ แสดงว่า ให้ผลในแง่ไม่ดี น้อยที่สุด

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		โรงเรียน พินุดประชาสรรค์	
	คาเฉลี่ย	คาเฉลี่ย	คาเฉลี่ย	คาเฉลี่ย
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
<u>ผลเสีย</u>				
ทำให้เสียเวลา	๒.๑๖	๒.๔๐	๓.๑๑	๒.๘๕
ได้รับตัวอย่างที่ไม่ดีมาปฏิบัติ	๒.๑๓	๒.๒๓	๒.๖๔	๒.๕๖
เป็นต้นเหตุทำให้เป็นเด็กเกเร	๒.๑๓	๒.๐๒	๒.๕๒	๒.๕๔
ทำให้อารมณ์อ่อนไหวง่าย	๒.๓๓	๒.๘๓	๒.๖๓	๒.๖๘
เกิดความเกียจคร้าน	๒.๖๐	๒.๕๕	๒.๘๖	๒.๖๓
เสียสุขภาพและสายตา	๒.๕๔	๒.๖๖	๒.๙๓	๒.๘๒
สร้างทัศนคติหรือหาที่ใช่ใน ทางไม่ดี	๑.๙๘	๒.๑๖	๒.๔๙	๒.๓๕

ตารางที่ ๓๓ ความเห็นของนักเรียนถึงผลเสียที่ได้รับจากการดูโทรทัศน์
ปรากฏผลว่า แนว โนมของนักเรียนชายของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คิดว่าดูโทรทัศน์แล้วทำให้เกิดความเกียจคร้านมากพอสมควร ค่าเฉลี่ยได้ออกมา
๒.๒๐ นักเรียนหญิงมีความเห็นว่าดูโทรทัศน์แล้วทำให้อารมณ์อ่อนไหวง่ายมากพอ
สมควร คือได้ค่าเฉลี่ย ๒.๘๗

นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์มีความเห็นว่าดูโทรทัศน์แล้วทำให้เสีย
เวลามากกว่าอย่างอื่น คือนักเรียนชายค่าเฉลี่ยได้ ๓.๑๑ นักเรียนหญิงค่าเฉลี่ยได้
๒.๘๕ แสดงให้เห็นว่าเวลาของนักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์มีค่านักเรียน
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งนี้คงจะเนื่องจากนักเรียนต้องช่วย
พ่อแม่ทำงานเพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัวก็ได้

อย่างไรก็ตาม จากค่าเฉลี่ยทั้งหมดที่ได้ออกมา ปรากฏว่าผลเสียจากการ
ชมโทรทัศน์มีน้อยกว่าประโยชน์ที่ได้รับ คงจะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยจะไม่เกิน ๒ จะ
มีเพียงนักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์เท่านั้นที่ได้ค่าเฉลี่ยในเรื่องทำให้เสีย
เวลาเป็น ๓.๑๑

ตารางที่ ๓๔

แสดงถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการชมรายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์
ในด้านการศึกษาและในชีวิตประจำวัน

การวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ให้นำหนักของความคิดเห็นของนักเรียนดังนี้

- ๓ หมายความว่า การชมโทรทัศน์ทำให้ได้รับประโยชน์ทางด้านการศึกษา
และประโยชน์ในชีวิตประจำวัน มาก หรือ มากที่สุด
- ๒ หมายความว่า การชมโทรทัศน์ทำให้ได้รับประโยชน์ทางด้านการศึกษา
และประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ปานกลาง หรือ พอดี
- ๑ หมายความว่า การชมโทรทัศน์ทำให้ได้รับประโยชน์ทางด้านการศึกษา
และประโยชน์ในชีวิตประจำวัน น้อย หรือ น้อยไป

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		โรงเรียน พิบูลประชาสรรค์	
	ค่าเฉลี่ย ชาย	ค่าเฉลี่ย หญิง	ค่าเฉลี่ย ชาย	ค่าเฉลี่ย หญิง
	๑. <u>ข่าวและสารคดีทำให้</u> รู้ทันเหตุการณ์ของ โลก ได้รับความรอบตัว เป็นประโยชน์ต่อการ- เรียนวิชาต่าง ๆ เห็นสภาพความเป็นจริง ของเหตุการณ์	๒.๕๓	๒.๕๒	๒.๓๓
	๒.๕๐	๒.๕๐	๒.๓๒	๒.๓๔
	๒.๑๕	๒.๑๗	๒.๒๐	๒.๒๓
	๒.๔๑	๒.๒๑	๒.๒๑	๒.๕๖

ตารางที่ ๓๔ (ต่อ)

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		โรงเรียน พิบูลประชาสรรค์	
	คาเนลีย์	คาเนลีย์	คาเนลีย์	คาเนลีย์
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๒. <u>ธรรมะหรือศาสนาทำให้</u>				
รู้เกี่ยวกับเรื่องศาสนาก็ขึ้น	๒.๒๖	๒.๐๐	๒.๓๘	๒.๕๑
รู้จักดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมี	๒.๑๔	๒.๒๕	๒.๑๖	๒.๓๓
ความสุข				
อบรมจิตใจให้เป็นคนดี	๒.๕๐	๒.๔๖	๒.๒๗	๒.๔๐
เลื่อมใสในศาสนา	๒.๓๕	๒.๓๒	๒.๓๗	๒.๓๘
๓. <u>เพื่อกุลสตรีทำให้</u>				
นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	๑.๗๗	๒.๑๓	๒.๑๖	๒.๓๗
นำไปสนทนากับผู้อื่นได้	๑.๘๔	๒.๐๒	๒.๐๓	๒.๐๘
มีความรู้ที่จะนำไปแนะนำผู้อื่น	๑.๗๘	๑.๙๘	๒.๐๖	๒.๐๗
๔. <u>กีฬาทำให้</u>				
มีความรู้ในเรื่องกีฬามากขึ้น	๒.๓๘	๒.๖๔	๒.๕๑	๒.๗๖
รู้จักวิธีออกกำลังกายที่ถูกต้อง	๒.๒๓	๒.๔๔	๒.๗๐	๒.๓๖
เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ	๒.๑๗	๒.๔๐	๑.๘๕	๒.๒๖
๕. <u>แฟชั่นทำให้</u>				
รู้จักการแต่งกายที่ขึ้น	๒.๑๔	๒.๓๕	๒.๒๔	๒.๒๖
สามารถนำไปแนะนำผู้อื่นได้	๑.๗๒	๒.๑๘	๑.๙๒	๒.๐๒
เข้าใจวัฒนธรรมการแต่งกาย	๒.๐๓	๒.๒๘	๒.๑๖	๒.๐๒
ของชาติอื่น				

ตารางที่ ๓๔ (ต่อ)

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		โรงเรียน พินุลประชาสรรค์	
	ค่าเฉลี่ย ชาย	ค่าเฉลี่ย หญิง	ค่าเฉลี่ย ชาย	ค่าเฉลี่ย หญิง
	๖. <u>การอภิปรายหรือสนทนาทำให้</u>			
รู้จักฟังและคิด	๒.๒๑	๒.๓๔	๒.๕๔	๒.๓๓
ได้รับความรู้และความคิดใหม่ๆ	๒.๐๓	๒.๓๖	๒.๒๓	๒.๒๕
สามารถปรับตัวในการสนทนา กับผู้อื่นได้	๒.๐๑	๒.๑๕	๒.๑๔	๒.๒๒
๗. <u>รายการอนามัยทำให้</u>				
ทำให้รู้จักรักษาสุขภาพ- อนามัยดีขึ้น	๒.๒๐	๒.๒๗	๒.๕๐	๒.๓๐
เข้าใจตนเองและบุคคลอื่นได้ดี	๒.๑๐	๒.๐๒	๒.๑๗	๒.๑๕
ให้คำแนะนำผู้อื่นได้	๒.๐๔	๒.๑๒	๒.๑๒	๒.๑๐
๘. <u>คนตรีและศิลปะ ทำให้</u>				
ผ่อนคลายอารมณ์	๒.๕๔	๒.๗๑	๒.๕๖	๒.๕๕
ช่วยในการสร้างจินตนาการ	๒.๑๘	๒.๓๐	๒.๐๕	๒.๑๐
เป็นคนที่มีความสนใจ	๒.๐๕	๒.๒๖	๒.๑๐	๒.๑๒
๙. <u>ภาษาและวรรณคดีทำให้</u>				
รู้และเข้าใจภาษากีขึ้น	๒.๒๖	๒.๕๐	๒.๕๖	๒.๓๖
รู้และเข้าใจวรรณคดีมากขึ้น	๑.๗๕	๒.๕๓	๒.๒๑	๒.๒๓
ได้รับความสนุกเพลิดเพลิน	๑.๑๕	๒.๕๐	๒.๑๗	๒.๑๕

ตารางที่ ๓๔ (ต่อ)

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		โรงเรียน พินิจประชาธรรม	
	ค่าเฉลี่ย ชาย	ค่าเฉลี่ย หญิง	ค่าเฉลี่ย ชาย	ค่าเฉลี่ย หญิง
	<u>๑๐. รายการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์</u>			
<u>ทำให้</u>				
ทราบถึงความก้าวหน้าทาง - วิทยาศาสตร์มากขึ้น	๒.๖๓	๒.๕๓	๒.๒๔	๒.๔๓
นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประ- จำวัน	๑.๓๔	๒.๑๘	๒.๑๔	๒.๑๒
มีความคิดริเริ่มที่จะทำสิ่งใหม่ๆ	๒.๔๑	๒.๒๐	๒.๑๕	๒.๑๓
<u>๑๑. การทลายปัญหาทำให้</u>				
ได้รับความรู้รอบตัว	๒.๖๒	๒.๖๔	๒.๕๓	๒.๕๐
สนทนากัน	๒.๔๐	๒.๔๓	๒.๒๕	๒.๒๓
รู้จักคนควาหาความรู้อยู่เสมอ	๒.๑๓	๒.๑๘	๒.๒๘	๒.๓๕
<u>๑๒. ภาพยนตร์บันเทิงทำให้</u>				
ได้รับความเพลิดเพลิน	๒.๘๒	๒.๗๕	๒.๔๔	๒.๘๔
ได้คิดต่าง ๆ	๒.๑๘	๒.๑๘	๒.๑๖	๒.๒๐
เพื่อพักผ่อน	๒.๐๘	๒.๕๕	๒.๒๒	๒.๑๓
ให้ความรู้	๒.๐๘	๒.๑๘	๒.๑๓	๒.๓๑

ตารางที่ ๓๔ (ต่อ)

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		โรงเรียน พินอประชาสตรี	
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๑๓. ละครทำให้				
ไต่คิดสอนใจ	๒.๒๒	๒.๔๔	๒.๓๕	๒.๘๒
รู้จักใช้ชีวิตต่างๆ ได้ดีขึ้น	๑.๘๗	๒.๒๔	๒.๑๐	๒.๒๔
ได้รับความเพลิดเพลิน	๑.๘๔	๒.๕๖	๒.๐๔	๒.๑๔
มีความรู้ทางด้านวรรณคดี	๒.๐๔	๒.๑๓	๒.๐๕	๒.๑๑
๑๔. การโฆษณาสินค้าทำให้				
รู้จักสินค้าต่างๆ ที่ขึ้น	๒.๑๐	๑.๘๕	๒.๓๒	๒.๒๓
รู้จักตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า	๑.๘๓	๑.๘๘	๒.๑๖	๒.๐๘
รู้ถึงความก้าวหน้าของสินค้า ต่าง ๆ	๒.๐๗	๑.๘๔	๒.๑๗	๒.๒๓
๑๕. รายการพิเศษที่เป็นรายการสด				
เช่น ความรู้ที่ทางการเผยแพร่				
ทำให้มีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น	๒.๓๓	๒.๓๑	๒.๓๗	๒.๓๑
รู้ทันต่อเหตุการณ์ที่สำคัญและ นำมาปฏิบัติ	๑.๘๗	๒.๒๘	๒.๒๐	๒.๒๗

ตารางที่ ๓๔ ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการชมรายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ ในค่านการศึกษาและในชีวิตประจำวัน มีดังต่อไปนี้

๑. รายการข่าวและสารคดี นักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เห็นว่าทำให้รู้ทันต่อเหตุการณ์ของโลกมาก คือได้ค่าเฉลี่ย ๒.๕๓ และนักเรียนหญิงก็มีความเห็นเหมือนกัน โดยได้ค่าเฉลี่ย ๒.๕๒

นักเรียนโรงเรียนปิบูลประชาสรรค์ก็มีความคิดเห็นเหมือนกัน คือ รายการข่าวและสารคดีทำให้รู้ทันต่อเหตุการณ์ของโลกมาก โดยได้ค่าเฉลี่ย ๒.๓๓ นักเรียนหญิงมีความเห็นว่าทำให้เห็นสภาพความเป็นจริงของเหตุการณ์มาก โดยได้ค่าเฉลี่ย ๒.๕๖

๒. รายการธรรมะหรือศาสนา นักเรียนชายและหญิง โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เห็นว่ามีประโยชน์ในค่านอบรมจิตใจให้เป็นคนดี โดยได้ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ และนักเรียนหญิงได้ค่าเฉลี่ย ๒.๕๖ นักเรียนชายโรงเรียนปิบูลประชาสรรค์มีความเห็นว่ารายการนี้ทำให้รู้เรื่องเกี่ยวกับศาสนาดีขึ้น โดยได้ค่าเฉลี่ย ๒.๓๘ ซึ่งตรงกับความเห็นของนักเรียนหญิง โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๕๑ จากค่าเฉลี่ยความเห็นของนักเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รายการนี้มีอิทธิพลในการอบรมจิตใจให้เป็นคนดีมากกว่าอย่างอื่น แต่นักเรียนโรงเรียนปิบูลประชาสรรค์เห็นว่ารายการนี้ทำให้ได้รับความรู้ในค่านศาสนามากขึ้นเท่านั้น

๓. รายการเพื่อกุลสตรี ปรากฏว่าได้รับความสนใจจากนักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยน้อย จากความเห็นของนักเรียนชายสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เห็นว่าค่าเฉลี่ยโน้มไปในทางนำไปสนทนากับผู้อื่นได้มากกว่าอย่างอื่น คือค่าเฉลี่ย ๑.๘๔ นักเรียนหญิงเห็นว่านำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มาก คือได้ค่าเฉลี่ย ๒.๑๓ นักเรียนโรงเรียนปิบูลประชาสรรค์ทั้งชายและหญิงมีความเห็นว่ารายการนี้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มาก นักเรียนชายได้ค่าเฉลี่ย ๒.๑๑ นักเรียนหญิงได้ค่าเฉลี่ย ๒.๓๑ จากค่าที่ได้ออกมานี้แสดงว่านักเรียนหญิงได้รับประโยชน์จากรายการนี้มากกว่านักเรียนชาย

๔. รายการกีฬา ค่าเฉลี่ยที่ได้ออกมาปรากฏว่า นักเรียนชายและหญิง โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความเห็น โนม์ เอียง ไปในทางทำให้มีความรู้ในเรื่องกีฬามากขึ้น โดยนักเรียนชายได้ค่าเฉลี่ย ๒.๓๔ นักเรียนหญิงได้ค่าเฉลี่ย ๒.๖๔ แสดงว่าได้รับประโยชน์ปานกลางไปถึงมาก นักเรียนชายและหญิงโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์เห็นว่ารายการนี้ทำให้ออกกำลังกายที่ถูกต้องมากกว่าอย่างอื่น นักเรียนชายได้ค่าเฉลี่ย ๒.๓๐ นักเรียนหญิงได้ค่าเฉลี่ย ๒.๓๖ อย่างไรก็ตาม จากค่าเฉลี่ยที่ได้ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่ารายการกีฬาทำให้ผู้ชมได้รับประโยชน์ตั้งแต่ปานกลางไปจนถึงมาก

๕. รายการแฟชั่น นักเรียนชาย-หญิงทั้งสอง โรงเรียนมีความเห็นว่ารายการนี้ให้ประโยชน์ทางความรู้จักแต่งกายให้ดีขึ้นมากกว่าอย่างอื่น ค่าเฉลี่ยที่ได้จากนักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒.๑๔ นักเรียนหญิง ๒.๓๕ นักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ๒.๒๔ และนักเรียนหญิง ๒.๒๖ จากค่าเฉลี่ยนี้ปรากฏว่านักเรียนหญิงให้ความสนใจในรายการนี้มากกว่านักเรียนชาย แสดงให้เห็นว่าเด็กวัยนี้มีความพิถีพิถันในการแต่งกายของตัวเองเหมือนกัน

๖. รายการอธิบายหรือสนทนา นักเรียนได้รับประโยชน์จากรายการนี้ตั้งแต่ปานกลางไปถึงมาก แต่นักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักเรียนชายและหญิงโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ มีความเห็น โนม์ เอียง ไปในทางทำให้รู้จักฟังและคิดมากกว่าอย่างอื่น โดยมีค่าเฉลี่ยดังนี้ นักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒.๒๑ นักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ๒.๕๕ นักเรียนหญิง ๒.๓๓ ตามลำดับ สำหรับนักเรียนหญิงโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความเห็น โนม์ เอียง ไปในทางทำให้ได้รับความรู้และความคิดใหม่ ๆ มีค่าเฉลี่ย ๒.๓๖

๗. รายการอนามัย ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการชมรายการนี้ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยในความรู้จักรักษาสุขภาพอนามัยให้ดีขึ้นมากที่สุด คือนักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒.๒๐ นักเรียนหญิง ๒.๒๗ นักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ๒.๔๐ นักเรียนหญิง ๒.๓๐ จากค่าเฉลี่ยทั้งหมดนี้แสดงว่ารายการนี้ให้ประโยชน์ตั้งแต่ปานกลางไปถึงมาก ดังนั้นรายการสุขภาพอนามัยจึงเป็นรายการที่ควรส่งเสริมเพราะ

เป็นการให้ความรู้แก่ชุมชนไม่น้อยทีเดียว เพราะค่าเฉลี่ยทั้งหมดที่ได้ไม่ต่ำกว่า ๒ เลย

๔. รายการดนตรี เพลง และศิลปะต่าง ๆ นักเรียนทั้งหมดมีความเห็นว่าได้รับประโยชน์ทางผ่อนคลายอารมณ์มากกว่าอย่างอื่น ค่าเฉลี่ยที่ได้สูงมาก คือนักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ค่าเฉลี่ย ๒.๕๕ นักเรียนหญิง ๒.๗๖ นักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ค่าเฉลี่ย ๒.๘๖ และนักเรียนหญิง ๒.๕๕ แสดงว่ารายการนี้ นักเรียนเห็นว่าได้ผ่อนคลายอารมณ์ตั้งแต่มาไกลจนถึงมากที่สุด และค่าเฉลี่ยทั่ว ๆ ไปจะมากกว่า ๒ ทั้งนั้น

๕. รายการภาษาและวรรณคดี ความเห็นของนักเรียนทั้งสองโรงเรียนมีแนวโน้มไปในด้านทำให้รู้และเข้าใจภาษาดีขึ้น ยกเว้นนักเรียนหญิงโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความเห็นโน้มไปในทางทำให้รู้และเข้าใจวรรณคดีมากขึ้น โดยได้ค่าเฉลี่ย ๒.๔๓ สำหรับนักเรียนที่เห็นว่าทำให้รู้และเข้าใจภาษาดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยดังนี้ นักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒.๒๖ นักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ๒.๔๒ และนักเรียนหญิง ๒.๓๖ หมายความว่าได้ประโยชน์จากปานกลางขึ้นไป สำหรับประโยชน์ที่ได้รับเกี่ยวกับความสนุกเพลิดเพลินมีน้อย แสดงว่านักเรียนเห็นว่ารายการที่ให้ความรู้ไม่ค่อยจะมีความสนุกเพลิดเพลิน จึงอาจจะ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่ชอบคู่มือรายการนี้ก็ได้

๖๐. รายการเกี่ยวกับด้านวิทยาศาสตร์ นักเรียนทั้งหมดมีความเห็นว่าทำให้ทราบถึงความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์มากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น คือ นักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒.๖๓ นักเรียนหญิง ๒.๕๓ นักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ๒.๒๔ นักเรียนหญิง ๒.๔๓ แสดงว่าให้ประโยชน์ตั้งแต่ปานกลางไปถึงมาก ส่วนในด้านนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนมีความเห็นเหมือนกันว่ามีประโยชน์น้อยกว่าอย่างอื่น ค่าเฉลี่ยในด้านนี้ทำให้มีความคิดริเริ่มที่จะทำสิ่งใหม่ ๆ สูงพอสมควร ซึ่งแสดงว่ารายการนี้มีอิทธิพลที่จะกระตุ้นให้นักเรียน

รู้จักคิดประดิษฐ์ของใหม่ ๆ ขึ้นเหมือนกัน

๑๑. รายการทนายปัญหา นักเรียนทั้งหมดมีความเห็นว่าได้ประโยชน์ในทาง
ได้รับความรู้รอบตัวมาก ค่าเฉลี่ยที่ได้ นักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณมหา-
วิทยาลัย ๒.๕๒ นักเรียนหญิง ๒.๖๕ นักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ค่า-
เฉลี่ย ๒.๕๓ นักเรียนหญิง ๒.๕๐ นับว่าได้ประโยชน์ตั้งแต่มากขึ้นไปจนถึงมากที่สุด
แต่อย่างไรก็ตาม รายการนี้ดูตามค่าเฉลี่ยแล้วจะเห็นว่าให้ประโยชน์ตั้งแต่ปานกลาง
ขึ้นไป เพราะค่าที่ได้สูงกว่า ๒

๑๒. รายการภาพยนตร์บันเทิง ให้ประโยชน์ทางด้านความเพลิดเพลินมาก
กว่าอย่างอื่น จะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยสูงมาก คือ นักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลง-
กรณมหาวิทยาลัย ๒.๘๒ นักเรียนหญิง ๒.๗๕ นักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชา-
สรรค์ค่าเฉลี่ย ๒.๘๕ นักเรียนหญิง ๒.๘๔ แสดงให้เห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากมาก
ไปถึงมากที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยที่ได้ทั้งหมดในตารางแสดงให้เห็นว่า
ภาพยนตร์บันเทิงก็มิให้ความรู้เหมือนกัน เพราะค่าเฉลี่ยในกานี้ให้ความรู้จะได้ตั้งแต่
๒ ขึ้นไป

๑๓. รายการละครทางโทรทัศน์ จากค่าเฉลี่ยที่ได้แสดงว่าความเห็นของนัก-
เรียนส่วนมากมีแนวโน้มไปในทางได้รับคติสอนใจ คือนักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลง-
กรณมหาวิทยาลัย ได้ค่าเฉลี่ย ๒.๒๒ นักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ได้
ค่าเฉลี่ย ๒.๓๕ นักเรียนหญิง ๒.๕๐ ยกเว้นนักเรียนหญิงโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ-
มหาวิทยาลัย มีความเห็นโน้มเอียงไปทางทำให้ได้รับความเพลิดเพลิน โดยมีค่าเฉลี่ย
๒.๕๖ แต่อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยที่ได้เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการชมละครโทร-
ทัศน์ก็มีตั้งแต่ปานกลางขึ้นไป ซึ่งนับว่ารายการนี้ก็มีประโยชน์ไม่น้อยเช่นกัน

๑๔. รายการโฆษณาสินค้า ความคิดเห็นของนักเรียนส่วนมากมีแนวโน้มไป
ในทางรู้จักสินค้าต่าง ๆ คีขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยดังนี้ นักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลง-
กรณมหาวิทยาลัย ๒.๑๐ นักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ๒.๓๒ นักเรียนหญิง

๒.๒๓ แสดงว่าการโฆษณาสินค้าก็มีประโยชน์ตั้งแต่ปานกลางขึ้นไป เพราะค่าที่ได้ไม่น้อยกว่า ๒ แต่นักเรียนหญิงโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความเห็นว่าการโฆษณาสินค้าทางโทรทัศน์ได้รับประโยชน์ในความรู้จักตัดสินใจเลือกซื้อสินค้ามากกว่าอย่างอื่น คือได้ค่าเฉลี่ย ๑.๕๘

๑๕. รายการพิเศษที่จัดขึ้นเป็นรายการสด เช่นความรู้ที่ทางการเผยแพร่ นักเรียนมีความเห็นไปในทางทำให้มีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น จากค่าเฉลี่ยจะเห็นว่านักเรียนทุกคนมีความเห็นตรงกัน นักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ค่าเฉลี่ย ๒.๓๓ นักเรียนหญิง ๒.๓๗ นักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ค่าเฉลี่ย ๒.๓๗ นักเรียนหญิง ๒.๓๗ ซึ่งแสดงว่าได้รับประโยชน์ตั้งแต่ปานกลางขึ้นไป

สรุปแล้วจะเห็นว่า รายการโทรทัศน์ทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วทั้ง ๑๕ รายการ นักเรียนจะได้รับประโยชน์จากการชมรายการทุกรายการ ตั้งแต่ปานกลางขึ้นไปจนถึงมากที่สุด ดังนั้นจึงแสดงว่ารายการโทรทัศน์มีประโยชน์แก่ผู้ชมทั้งในด้านให้ความรู้และทางค่านำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ ๓๕

แสดงถึงความเชื่อของนักเรียนต่อรายการต่าง ๆ ที่ได้รับชมจากโทรทัศน์

การวิเคราะห์เรื่องนี้ ได้ให้นำหนักของความเชื่อของนักเรียนดังนี้

- ๓ แสดงว่า นักเรียนมีความเชื่อต่อรายการที่ได้รับชม มากหรือมากที่สุด
- ๒ แสดงว่า นักเรียนมีความเชื่อต่อรายการที่ได้รับชม ปานกลาง
- ๑ แสดงว่า นักเรียนมีความเชื่อต่อรายการที่ได้รับชม น้อย หรือน้อยที่สุด

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		โรงเรียน พิบูลประชาสรรค์	
	ค่าเฉลี่ย ชาย	ค่าเฉลี่ย หญิง	ค่าเฉลี่ย ชาย	ค่าเฉลี่ย หญิง
	ความรู้ต่าง ๆ	๒.๕๐	๒.๔๑	๒.๔๕
ขอเสนอแนะ	๑.๘๘	๑.๘๔	๑.๘๓	๒.๐๕
ข้อคิดเห็นหรือข้อวิจารณ์	๑.๘๘	๑.๘๓	๒.๐๐	๒.๐๑
รายการแนะนำเรื่องแฟชั่น	๑.๗๒	๒.๐๓	๑.๗๗	๑.๘๗
ข่าว	๒.๓๘	๒.๔๓	๒.๒๘	๒.๓๘
การโฆษณาต่าง ๆ	๑.๗๘	๑.๖๒	๑.๘๘	๒.๐๔

ตารางที่ ๓๕ จากตารางที่ ๓๔ นักเรียนมีความเห็นว่ารายการโทรทัศน์ให้ประโยชน์แก่ผู้ชมทุกรายการ ดังนั้นเพื่อจะทราบว่านักเรียนมีความเชื่อต่อรายการต่าง ๆ ที่ได้รับชมเพียงใด จากค่าเฉลี่ยที่ได้ปรากฏดังนี้คือ

ในด้านความรู้ต่าง ๆ นักเรียนมีความเชื่อมากกว่าอย่างอื่น ค่าเฉลี่ยที่ได้ทั้งหมดตั้งแต่ ๒ ขึ้นไปทุกคน แสดงว่านักเรียนมีความเชื่อในเรื่องนี้ตั้งแต่ปานกลางขึ้นไป ข้อเสนอแนะต่าง ๆ แนวโน้มของนักเรียนเชื่อ้อยลง ค่าเฉลี่ยที่ได้ไม่ถึง ๒ แต่นักเรียนหญิงของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์มีความเชื่อโดยค่าเฉลี่ย ๒.๐๕ แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนก็ยังเชื่อในข้อเสนอแนะที่ได้รับชมทางโทรทัศน์เหมือนกัน

ข้อคิดเห็นหรือข้อวิจารณ์ นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งชายและหญิง เชื่อน้อยกว่านักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ทั้งชายและหญิง ค่าเฉลี่ยที่ได้นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยน้อยกว่า ๒ แต่โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ค่าเฉลี่ยประมาณ ๒ คือเชื่อปานกลาง

รายการแนะนำเรื่องแพ้น้ำ จากค่าเฉลี่ยที่ได้แสดงว่านักเรียนหญิงมีแนวโน้มในทางเชื่อมากกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนหญิงสนใจในเรื่องนี้มากกว่านักเรียนชาย แต่ค่าเฉลี่ยที่ได้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์เชื่อ้อยไปถึงปานกลาง

รายการข่าว รายการนี้นักเรียนมีความเชื่อมากกว่าทุกรายการ ค่าเฉลี่ยที่ได้ทั้งหมดจะมากกว่า ๒ ดังนั้นแสดงว่าข่าวทางโทรทัศน์นักเรียนเชื่อตั้งแต่ปานกลางขึ้นไป

การโฆษณาต่าง ๆ นักเรียนส่วนใหญ่เชื่อ้อยกว่ารายการอื่น ๆ แต่นักเรียนหญิงของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์มีความเชื่อปานกลาง คือได้ค่าเฉลี่ย ๒.๐๔

หมวดที่ ๓ ผลเปรียบเทียบเกี่ยวกับอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรม
ของนักเรียน และผลของการชมโทรทัศน์ที่มีต่อการเรียน

วิเคราะห์ผลออกมาเป็นร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\text{ใช้สูตร } \bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$$

ปรากฏว่าได้ผลดังนี้คือ

ตารางที่ ๓๖

แสดงถึงอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียน

การวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องนี้ ได้ให้หน้าหนักของอิทธิพลโทรทัศน์ที่มีต่อ
นักเรียนดังนี้

- ๓ แสดงว่า นักเรียนได้นำตัวอย่างที่ได้ชมมาปฏิบัติ มาก หรือมากที่สุด
- ๒ แสดงว่า นักเรียนได้นำตัวอย่างที่ได้ชมมาปฏิบัติ ปานกลาง
- ๑ แสดงว่า นักเรียนได้นำตัวอย่างที่ได้ชมมาปฏิบัติ น้อย หรือ น้อยที่สุด

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		โรงเรียน พิบูลประชาสรรค์	
	ค่าเฉลี่ย ชาย	ค่าเฉลี่ย หญิง	ค่าเฉลี่ย ชาย	ค่าเฉลี่ย หญิง
	การเขียนแบบหรือเอาอย่างวิธีการ- พูดของผู้ประกาศทางโทรทัศน์	๑.๘๗	๑.๘๓	๑.๘๑
การนำเอาคำพูดที่เป็นภาษาสะแลง - ไปพูด เช่น นิง จมไปเลย ฯลฯ	๒.๑๗	๒.๐๓	๒.๐๕	๒.๐๕
การเขียนแบบการแต่งกาย	๑.๕๓	๑.๗๗	๑.๗๖	๑.๘๖
การเขียนแบบทรงผม	๑.๓๔	๑.๕๓	๑.๕๔	๑.๕๒
การเขียนแบบกิริยาท่าทาง	๑.๘๐	๑.๗๘	๑.๕๘	๒.๐๑
การเขียนแบบการกระทำต่าง ๆ	๑.๗๖	๑.๗๓	๑.๕๔	๑.๘๔

ตารางที่ ๓๖ แสดงถึงอิทธิพลของ โทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียนจาก ค่าเฉลี่ยที่ได้ปรากฏว่าพฤติกรรมของนักเรียนมีแนวโน้มไปในด้านการนำเอาคำพูดที่เป็นภาษาสะแลงไปใช้พูดมากกว่าอย่างอื่น เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักเรียนชายนำไปใช้โดยมีค่าเฉลี่ย ๒.๑๗ นักเรียนหญิง ๒.๐๓ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ นักเรียนชายนำไปใช้มีค่าเฉลี่ย ๒.๐๕ นักเรียนหญิง ๒.๐๕ เท่ากัน แสดงให้เห็นว่านักเรียนหญิงจากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนำมาใช้น้อยกว่านักเรียนชาย แต่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์นำไปใช้เท่ากัน จากค่าเฉลี่ยที่ได้นี้แสดงให้เห็นว่าภาษาสะแลงมีอิทธิพลต่อนักเรียนมากกว่าอย่างอื่น คือมีอิทธิพลตั้งแต่ปานกลาง

ขึ้นไป แต่เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นำภาษาสะแลงไปใช้มากกว่านักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ แต่นักเรียนหญิงโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์นำไปใช้มากกว่านักเรียนหญิงโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเล็กน้อย

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนรองลงไปก็คือ การเลียนแบบกิริยาท่าทาง และวิธีการพูดของผู้ประกาศทางโทรทัศน์ แต่อย่างไรก็ดีก็มีอิทธิพลน้อยกว่าการนำเอาภาษาสะแลงมาใช้พูด คือค่าเฉลี่ยที่ได้ไม่ถึงปานกลาง แสดงว่ามีอิทธิพลน้อยไปจนถึงปานกลาง

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนระดับนี้ที่น้อยที่สุดคือ ทรงผม ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากว่านักเรียนระดับนี้อายุยังน้อยและเด็กเกินไป ประกอบทั้งความเหมาะสมของนักเรียนด้วย นักเรียนจึงมีการเลียนแบบทรงผมน้อยกว่าอย่างอื่น

ตารางที่ ๓๖

แสดงถึงความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกถารรและการแสดงทางโทรทัศน

การวิเคราะห์เรื่องนี้ได้ให้นำหน้าหนักรของความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียน
ต่อกถารรและการแสดงทางโทรทัศนดังนี้

- ๑. หมายความว่า นักเรียนมีความรู้สึกหรือแนวโนมต่อกถารรหรือการแสดง
ที่ได้รับชม มาก หรือ มากที่สุด
- ๒. หมายความว่า นักเรียนมีความรู้สึกหรือแนวโนมต่อกถารรหรือการแสดง
ที่ได้รับชม ปานกลาง
- ๓. หมายความว่า นักเรียนมีความรู้สึกหรือแนวโนมต่อกถารรหรือการแสดง
ที่ได้รับชม น้อย หรือ น้อยที่สุด

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		โรงเรียน พินุดประชาสรรค์	
	ค่าเฉลี่ย ชาย	ค่าเฉลี่ย หญิง	ค่าเฉลี่ย ชาย	ค่าเฉลี่ย หญิง
	เคยรู้สึกอยากจะเป็นคาราที่แสดง- ในรายการต่าง ๆ	๑.๘๗	๑.๘๖	๑.๘๘
รู้สึกภาคภูมิใจ เมื่อได้เลียนแบบคารา ๒.๐๑		๑.๘๘	๒.๑๖	๒.๐๘
ได้จำเอาเทคนิคดี ๆ ที่ได้ชมมาใช้ ในชีวิตประจำวัน	๑.๘๘	๑.๘๓	๑.๗๖	๑.๘๑
มีความเห็นว่าภาพยนตร์และละคร - โทรทัศน์ได้แสดงถึงวิธีการทำมา - หากินพอที่จะนำมาเป็นตัวอย่างได้	๑.๘๘	๑.๘๗	๒.๐๑	๒.๐๘

ตารางที่ ๓๗ ความรู้สึกของนักเรียนและความคิดเห็นขงประการที่มีต่อ
คาราและการแสดงทางโทรทัศน์ นักเรียนส่วนมากที่เลียนแบบคารามีความรู้สึกภาค
ภูมิใจ เมื่อได้เลียนแบบ ดังจะเห็นได้จากค่าเฉลี่ย ซึ่งจะมีค่าตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป ยกเว้น
นักเรียนหญิงของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑.๘๘
แสดงว่าพวกที่เลียนแบบคารามีความภาคภูมิใจตั้งแต่ปานกลางขึ้นไป นักเรียนโรงเรียน
พินุดประชาสรรค์ก็มีความภาคภูมิใจในการเลียนแบบคารามากกว่านักเรียนโรงเรียน
สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำหรับความรู้สึกอยากจะเป็นคาราที่แสดงในรายการต่าง ๆ ปรากฏว่าค่า
เฉลี่ยไม่ถึง ๒ แสดงว่านักเรียนมีความรู้สึกอยากเป็นคาราน้อย แต่ค่าเฉลี่ยของนักเรียน

หญิงโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์มี ๒.๒๒ แสดงว่านักเรียนมีความรู้สึกอยากจะเป็นคารา คังแคปานกลางขึ้นไป

การจำเอาเทคนิคที่ ๆ ที่ได้รับชมมาใช้ในชีวิตประจำวัน ปรากฏว่านักเรียน ได้จำและนำเอามาใช้อยู่ในเกณฑ์น้อย เพราะค่าเฉลี่ยที่ได้ไม่ถึง ๒ มีนักเรียนหญิง ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนำมาใช้มากที่สุดคือได้ค่าเฉลี่ย ๑.๘๓

ความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับภาพยนตร์และการแสดงทางโทรทัศน์ว่าได้ แสดงถึงวิธีการทำมาหากินพอที่จะนำมาเป็นตัวอย่างได้มากน้อยเพียงใด จากความเห็นของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้งชายและหญิงปรากฏว่า มีน้อย นักเรียนชายได้ค่าเฉลี่ย ๑.๘๘ นักเรียนหญิง ๑.๘๓ สำหรับนักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ทั้งชายและหญิงเห็นว่า มีปานกลาง คือค่าเฉลี่ยที่ได้นักเรียนชาย ๒.๐๑ นักเรียนหญิง ๒.๐๘ แสดงให้เห็นว่ารายการที่แสดงทางโทรทัศน์ตลอดจน ภาพยนตร์ ไม่ค่อยจะมีการแสดงถึงวิธีการทำมาหากินพอที่จะนำมาเป็นตัวอย่างได้ มากนัก

ตารางที่ ๓๘

แสดงถึงเหตุผลของนักเรียนที่เคยเลียนแบบคาราทางโทรทัศน์

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
เลียนแบบเพราะชอบ ตามเพื่อน ๆ	๑๓๓	๖๘.๘๓	๑๖๘	๓๖.๑๘	๑๘๖	๖๓.๘๘	๑๘๒	๓๔.๕๘
แสดงว่าทันสมัย	๑๕	๕.๘๔	๔	๒.๓๘	๔๑	๑๔.๓๓	๑๔	๕.๓๓
ต้องการทำเด่นเหมือน - คาราคคนโปรด อื่น ๆ	๓	๒.๓๒	๒	๑.๑๘	๒๐	๖.๘๘	๑๓	๖.๘๓
	๑๐	๓.๘๘	๒	๑.๑๘	๓๑	๑๐.๘๘	๑๖	๕.๓๒
	๔๘	๑๘.๖๘	๓๖	๑๘.๐๕	๑๑	๓.๘๕	๑๘	๓.๓๘
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๕๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๓๘ เนื่องจากนักเรียนบางคนได้เคยเลียนแบบคารา ดังนั้นเพื่อจะทราบเหตุผลว่านักเรียนเลียนแบบคาราทำไม จากคำตอบของนักเรียนปรากฏว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเลียนแบบคาราเพราะชอบมากที่สุด โดยนักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๖๘.๘๓ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๑๘ ซึ่งเหมือนกับนักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะเลียนแบบคาราเพราะชอบมากที่สุด คือนักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๖๓.๘๘ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๓๔.๕๘ จะเห็นได้ว่านักเรียนจะเลียนแบบคาราคคนโปรดของนักเรียนโดยการตัดสินใจของนักเรียนเอง อิทธิพลของเพื่อน ๆ จะมีน้อย คือนักเรียน

ชายของโรงเรียนสาริกุพาลงกรณมหาวิทยาลัย มีร้อยละ ๕.๘๔ นักเรียนหญิงมี
ร้อยละ ๒.๓๘ แต่นักเรียนชายของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์จะตามเพื่อน ๆ
ถึงร้อยละ ๑๔.๓๓ นักเรียนหญิงร้อยละ ๕.๗๓ อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมของเพื่อน
ก็ยังมีอิทธิพลต่อนักเรียนด้วยเหมือนกัน

หมายเหตุ อื่น ๆ หมายถึงสิ่งที่ไม่ได้ระบุไว้ให้นักเรียนตอบเอง คำตอบของ
นักเรียนมีดังนี้คือ ที่เคยเสียนแอมเพราะอยากทดลองทำ ทำเล่นสนุก ๆ เป็นต้น

ตารางที่ ๓๔

เมื่อนักเรียนเลียนแบบการกระทำของคารา เช่น กิริยาท่าทาง คำพูด
ตลอดจนการแต่งกาย นักเรียนเคยถูกผู้ปกครองและ
ครูแสดงปฏิกริยาตอบ คือ

ปฏิกริยาตอบ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินิจประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
ส่งเสริมให้ทำต่อไป	๒๗	๑๐.๕๐	๑๙	๑๐.๓๑	๘๐	๒๗.๙๓	๓๑	๒๙.๑๐
ห้ามมิให้ทำ	๑๒๕	๔๘.๖๔	๘๐	๔๓.๖๒	๑๒๑	๔๒.๓๑	๑๐๐	๔๐.๙๘
ไม่สนใจเลย	๑๐๕	๔๐.๘๖	๖๙	๔๑.๐๓	๘๕	๒๙.๗๒	๓๓	๒๙.๙๒
รวม	๒๕๗	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๓๔ เมื่อนักเรียนเลียนแบบการกระทำของคาราแล้ว ส่วนมากจะเห็นว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองตลอดทั้งครูของนักเรียนจะห้ามมิให้ทำในสิ่งที่ไม่ดี นักเรียนชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๖๔ นักเรียนหญิงร้อยละ ๔๓.๖๒ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนโรงเรียนพินิจประชาสรรค์แล้วจะเหมือนกันคือ พ่อแม่ผู้ปกครองและครูจะห้ามมิให้ทำมากที่สุด นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๔๒.๓๑ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๔๐.๙๘ ซึ่งจะมีจำนวนใกล้เคียงกัน แต่ก็มีพ่อแม่ผู้ปกครองและครูอีกส่วนมากที่ไม่สนใจในพฤติกรรมของเด็กเลย จะเห็นได้ว่าเมื่อนักเรียนเลียนแบบคาราแล้ว พ่อแม่ผู้ปกครองและครูไม่สนใจในการกระทำของเด็กเลย นักเรียน

ชายโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีร้อยละ ๔๐.๘ นักเรียนหญิงมีร้อยละ ๔๑.๐๗ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่านักเรียนแอมทำโดยครูหรือผู้ปกครองไม่เห็นก็ได้ หรือบางทีการเปลี่ยนแปลงการของนักเรียนอาจจะมีผลเสียหายอะไร ครูและผู้ปกครองจึงมิได้ห้ามให้ทำ สำหรับโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์นั้น เปอร์เซ็นต์ของการไม่สนใจเลยของพ่อแม่มีน้อยกว่าโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือนักเรียนชายมีร้อยละ ๒๕.๗๒ นักเรียนหญิงมีร้อยละ ๒๕.๘๒ แต่เปอร์เซ็นต์ของการส่งเสริมให้ทำต่อไปของพ่อแม่และครูมีมาก คือนักเรียนชายร้อยละ ๒๗.๘๗ นักเรียนหญิงร้อยละ ๒๕.๑๐ ซึ่งได้เสียกัน จะตรงกันข้ามกับนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ่อแม่และครูส่งเสริมให้ทำต่อไปน้อย คือนักเรียนชายมีเพียงร้อยละ ๑๐.๕๐ นักเรียนหญิงมีเพียงร้อยละ ๑.๓๑

ตารางที่ ๕๐

ความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนต่อการแสดงที่ได้เห็นทางโทรทัศน์

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
๑. การนั่งน้อยหมนอย								
<u>ของผู้แสดงทั้งชาย-</u>								
<u>หญิง</u>								
รู้สึกอึดอัด	๑๑๒	๔๓.๕๘	๓๑	๑๘.๕๕	๖๔	๒๒.๓๘	๓๓	๑๓.๕๒
ไม่เหมาะสมที่จะดู	๘๕	๓๒.๘๖	๘๓	๕๓.๓๔	๑๑๐	๓๘.๖๖	๑๓๓	๕๔.๕๑
เป็นภัยต่อสังคม	๒๓	๑๐.๕๐	๒๕	๑๔.๘๘	๖๑	๒๑.๓๓	๖๖	๒๖.๘๕
มีผลดีต่อสังคม	๑๐	๓.๘๘	๖	๓.๕๓	๒๘	๙.๓๘	๑๘	๗.๓๘
เหมาะสมกับ-	๑๓	๕.๐๖	๘	๕.๓๖	๒๓	๘.๐๔	๑๔	๕.๓๔
ประเทศเรา								
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๕๔	๑๐๐.๐๐
๒. การขาดกรรมที่โหด								
<u>รายการอื่นโดยอึก</u>								
<u>ฝ่ายไม่มีทางต่อสู้</u>								
รู้สึกเฉย ๆ	๑๓๓	๕๑.๓๕	๕๘	๓๕.๑๒	๘๘	๓๐.๓๓	๖๘	๒๗.๘๓
รู้สึกสะท้อนอารมณ์	๑๐๘	๔๒.๔๑	๘๘	๕๒.๘๘	๑๓๓	๔๗.๘๐	๑๔๑	๕๗.๓๕
กระทบกระเทือน ต่อสุขภาพจิต	๑๕	๕.๘๔	๒๐	๑๑.๙๐	๖๑	๒๑.๓๓	๓๕	๑๔.๐๔
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๕๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๕๐ (ต่อ)

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
๓. การต่อสู้ชิงไหวชิงพริบกันควยอาวุธ								
รู้สึกเฉยๆ	๕๓	๒๒.๐๐	๓๗	๒๒.๐๒	๕๕	๑๙.๒๒	๓๕	๑๘.๓๘
รู้สึกหวาดเสียว - ค้น เค้น	๑๐๖	๔๑.๒๕	๘๗	๕๑.๗๙	๑๔๑	๔๙.๓๐	๑๖๑	๖๕.๙๘
มีความรู้สึกรวมใน- การต่อสู้	๑๐๘	๔๒.๐๓	๔๔	๒๖.๑๙	๙๐	๓๑.๕๗	๘๘	๑๙.๖๗
รวม	๒๕๗	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๘๔	๑๐๐.๐๐
๔. เรื่องราวเกี่ยวกับผู้หรือเรื่องราวที่ นากลัวอื่น ๆ								
รู้สึกเฉย ๆ	๙๒	๓๕.๘๐	๓๗	๒๒.๐๑	๘๗	๓๐.๕๒	๕๓	๒๑.๗๒
รู้สึกกลัว	๑๔	๕.๓๙	๖๒	๓๖.๙๐	๑๑๙	๔๑.๖๑	๑๐๐	๔๐.๙๘
เกิดความคิดฟุ้ง- ซ่านไม่กล้าไป- ไหนคนเดียว	๙๑	๓๕.๔๑	๖๙	๔๑.๐๗	๘๐	๒๗.๙๗	๙๑	๓๗.๓๐
รวม	๒๕๗	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๘๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔๐ (ต่อ)

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินทุประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
๕. เรื่องราวของชีวิต								
ครอบครัวที่มีความ								
สุข								
รู้สึกเฉย ๆ	๑๑๐	๘๖.๘๐	๕๐	๒๙.๓๖	๖๘	๒๓.๓๘	๕๑	๒๐.๙๐
อยากไห้ครอบครัวเป็นอย่างนั้น	๑๑๕	๘๘.๓๕	๙๒	๕๘.๓๖	๑๔๑	๔๙.๓๐	๑๓๔	๕๘.๙๒
อยากเป็นลูกของครอบครัวนั้น	๒๔	๙.๓๔	๑๖	๙.๕๒	๔๕	๑๕.๓๓	๓๓	๑๓.๕๒
ไม่อยากไห้ครอบครัวเป็นอย่างนั้น	๘	๓.๑๑	๑๐	๕.๙๕	๓๒	๑๑.๑๙	๒๖	๑๐.๖๖
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

๖. เรื่องราวของครอบครัวที่มีการทะเลาะ**กันเสมอ****กันเสมอ**

รู้สึกเฉย ๆ	๘๓	๓๓.๘๕	๒๖	๑๕.๘๘	๖๔	๒๒.๓๘	๓๙	๑๓.๙๓
อยากเป็นลูกของครอบครัวนั้น	๖	๒.๓๓	๑	.๕๙	๓๘	๑๓.๒๙	๑๒	๔.๙๒

ตารางที่ ๕๐ (ต่อ)

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพยุหะประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
ไม่ยากให้ครอบครัวเป็น อย่างนั้น	๑๕๘	๖๑.๘๘	๑๓๓	๘๑.๕๕	๑๕๘	๕๕.๕๘	๑๘๒	๓๘.๖๘
ยากให้ครอบครัวเป็น อย่างนั้น	๖	๒.๓๓	๔	๒.๓๘	๒๕	๘.๓๘	๖	๒.๖๖
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๘๘	๑๐๐.๐๐
๗. <u>นักเรียนคิดว่าเหตุ</u> <u>การณ์ที่เห็นในโทรทัศน์</u> <u>เช่น การฆาตกรรม</u> <u>ทำร้ายและทารุณ</u>								
เป็นเพียงการ แสดงเท่านั้น	๒๐๓	๗๘.๘๘	๑๘๒	๘๘.๕๒	๑๘๘	๕๑.๗๕	๑๖๒	๖๖.๓๘
เป็นเรื่องจริง	๑๓	๖.๖๑	๒	๑.๑๘	๕๘	๒๐.๒๘	๒๕	๑๐.๖๕
เป็นเรื่องจริงและ แสดงประกอบ	๓๓	๑๔.๕๐	๒๔	๑๔.๒๘	๘๐	๒๗.๙๗	๕๓	๒๑.๙๖
รวม	๒๕๓	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๘๘	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔๐ (ต่อ)

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพินิจประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
<u>๔. การพกอาวุธอย่าง</u> <u>เปิดเผยของผู้แสดง</u>								
เป็นเพียงการ -	๑๕๐	๓๓.๕๓	๑๓๕	๘๐.๓๖	๑๑๙	๔๑.๖๑	๑๒๒	๕๐.๐๐
แสดง								
เป็นเรื่องจริง	๒๒	๘.๕๖	๑๑	๖.๕๕	๓๖	๒๖.๕๓	๕๒	๒๑.๓๑
เป็นเรื่องจริงและ -	๕๕	๑๓.๕๑	๒๒	๑๓.๐๘	๘๑	๓๑.๘๒	๓๐	๑๒.๖๕
แสดงประกอบ								
รวม	๒๕๗	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔๐ ความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนต่อรายการที่ได้
ชมทางโทรทัศน์นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันไปดังนี้คือ

๑. เกี่ยวกับการนุ่งน้อยห่มน้อยของผู้แสดงทั้งชายและหญิง นักเรียนชาย
สาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เห็นว่า สวยงามมากที่สุดคือ ร้อยละ ๓๓.๕๘ รองลง
มาคือ ไม่เหมาะสมที่จะดู ร้อยละ ๓๖.๘๖ ความคิดเห็นที่ว่า มีผลดีต่อสังคมมีน้อยที่สุด
คือ ร้อยละ ๓.๘๘ นักเรียนหญิงสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เห็นว่า ไม่เหมาะสม

ที่จะมากที่สุดคือ ร้อยละ ๕๓.๓๔ และรองลงไปคือ รู้สึกว่าสวยดีคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕๕ มีความเห็นว่า มีผลดีต่อสังคมน้อยที่สุดคือ ร้อยละ ๓๐.๕๓

โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ นักเรียนชายและหญิงมีความเห็นว่า ไม่เหมาะสมที่จะมากที่สุดคือ นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๖ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๕๔.๕๑ นักเรียนชายและหญิงเห็นว่า เหมาะสมกับประเทศเราแล้วน้อยที่สุด นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๔.๐๔ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๕.๓๔

แสดงให้เห็นว่า นักเรียนหญิงมีความรู้สึกอายมากกว่านักเรียนชาย คือ เปอร์เซนต์ที่สวยดีมีน้อยกว่านักเรียนชายมาก ทั้งนี้ก็อาจจะเนื่องจากประเพณีของไทยเรารู้สึกได้ที่ไม่สมควรจะดูการนุ่งน้อยห่มน้อย เพราะบรรพบุรุษเราไม่เคยทำมา จึงไม่เคยชินกับความรู้สึกของนักเรียน แต่ก็มีนักเรียนชายไม่น้อยที่เห็นว่าสวยดี

๒. การขาดกรรมที่โหดร้ายทารุณโดยอีกฝ่ายหนึ่งไม่มีทางต่อสู้ นักเรียนชายสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความรู้สึกเฉย ๆ มากที่สุดคือ ๕๑.๓๕ % รู้สึกสะเทือนอารมณ์ ๒๒.๕๑ % และกระทบกระเทือนต่อสุขภาพจิตน้อยที่สุดคือ ๕.๘๔ % ทั้งนี้ก็อาจจะเนื่องจากว่า นักเรียนเข้าใจว่าเป็นการแสดงและสามารถควบคุมอารมณ์ขณะที่ชมได้ จึงรู้สึกเฉย ๆ และผู้ชายส่วนมากจะมีจิตใจเข้มแข็งกว่าผู้หญิง

นักเรียนหญิงจะรู้สึกสะเทือนอารมณ์มากที่สุดคือ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๔ แสดงว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งจะมีความรู้สึกสะเทือนอารมณ์ ดูแล้วรู้สึกเฉย ๆ ร้อยละ ๓๕.๑๒ กระทบกระเทือนต่อสุขภาพจิตน้อยที่สุดคือ ร้อยละ ๑๑.๕๐ แต่มีมากกว่านักเรียนชาย แสดงให้เห็นว่านักเรียนหญิงมีอารมณ์อ่อนไหวง่ายกว่านักเรียนชาย

นักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ ทั้งชายและหญิงจะรู้สึกสะเทือนอารมณ์มากที่สุด นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕๐ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๕๓.๓๕ ซึ่งจะมากกว่านักเรียนชาย นักเรียนชายรู้สึกเฉย ๆ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๓๓ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๓

แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมต่าง ๆ ที่นำมาแสดงมีผลต่อตัวเด็กมาก ดังนั้น
รายการต่าง ๆ จึงควรจะต้องเลือกให้เหมาะสมอย่าให้กระทบกระเทือนต่อจิตใจของเด็ก
มากเกินไป เพราะอาจจะกระทบกระเทือนต่อสุขภาพจิตของเด็กได้ และเด็กอาจจะ
นำเอาตัวอย่างที่ได้เห็น ไปปฏิบัติเมื่อตนเองได้ประสบกับเหตุการณ์นั้น ๆ ซึ่งบางที
อาจจะเกิดผลเสียต่อตัวเด็ก

๓. การต่อสู้ที่ชิงไหวพริบกันด้วยอาวุธ นักเรียนชายของโรงเรียนสาธิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะมีความรู้สึกร่วมในการต่อสู้นั้น ๆ มากที่สุดคือ ร้อยละ
๕๒.๐๓ นักเรียนหญิงจะรู้สึกหวาดเสียวตื่นเต้นมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๕๑.๓๕
นักเรียนชายและนักเรียนหญิงของ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์จะรู้สึกหวาดเสียวตื่นเต้น
มากที่สุดคือนักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๔๕.๓๐ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๖๕.๕๘
เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นได้ว่าอารมณ์ของนักเรียนชายสาธิต จุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัย รู้สึกจะมั่นคงและเข้มแข็งกว่านักเรียนชายพิบูลประชาสรรค์ สำหรับนักเรียน
หญิงอารมณ์จะอ่อนไหวง่ายกว่านักเรียนชายและไม่กล้าจะต่อสู้ที่หวาดเสียวมากนัก
จะเห็นได้จากเปอร์เซ็นต์ของความรู้สึกเฉย ๆ ของนักเรียนหญิงมีน้อย

๔. เรื่องราวที่เกี่ยวกับผีหรือเรื่องราวที่น่ากลัวอื่น ๆ นักเรียนชายของ
โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะรู้สึกเฉย ๆ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ
๓๕.๘๐ และเกิดความคิดฟุ้งซ่านไป กล้าไปไหนคนเดียวคิดเป็นร้อยละ ๓๕.๔๑ ซึ่ง
ใกล้เคียงกัน นักเรียนหญิงเกิดความคิดฟุ้งซ่านไม่กล้าไปไหนคนเดียวมากที่สุดคือ
คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๐๓ รองลงมาคือรู้สึกกลัว ร้อยละ ๓๖.๕๐

สำหรับนักเรียนชายหญิงของ โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ จะรู้สึกกลัวมากที่สุด
นักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖๑ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕๘ นักเรียน
ชายรู้สึกเฉย ๆ ร้อยละ ๓๖.๕๒ เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนหญิงแล้วนักเรียนหญิง
มีเพียงร้อยละ ๒๑.๓๒

แสดงให้เห็นว่าเรื่องราวเกี่ยวกับผีมีอิทธิพลต่อเด็ก อาจจะเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้เด็กเป็นเด็กซี้ซาลาก กลัวในสิ่งที่ไม่มีความหมาย และไม่เคยไปไหนคนเดียว ที่เด็กกลัวนี้อาจจะเนื่องจากความน่าเกลียดน่ากลัวที่เห็นก็ได้ โดยไม่ได้คิดว่ามันมีจริงหรือไม่ เพราะเด็กมักจะมีอารมณ์อ่อนไหวง่ายโดยไม่คิดหาเหตุผล แต่น่าสังเกตว่าอารมณ์ของนักเรียนชายของ โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะเข้มแข็งและมั่นคงกว่าคนอื่น

๕. เรื่องราวของครอบครัวที่มีความสุข นักเรียนทั้งชายและหญิงทั้งสองโรงเรียนมีความเห็นว่า อยากจะให้ครอบครัวเป็นอย่างนั้นมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าเด็ก ๆ ต้องการที่จะอยู่ในครอบครัวที่มีความอบอุ่น และมีความสุขทั้งหมดทุกคน มีส่วนน้อยที่มีความเห็นว่าไม่อยากจะให้ครอบครัวเป็นอย่างนั้น ทั้งนี้เนื่องจากว่านักเรียนอาจจะมีความคิดเห็นส่วนตัวบางประการก็ได้

๖. เรื่องราวของครอบครัวที่มีการทะเลาะกันเสมอ นักเรียนส่วนใหญ่ทั้งชายหญิงสองโรงเรียนมีความเห็นว่า ไม่อยากให้ครอบครัวเป็นอย่างนั้น จะเห็นว่าความเห็นของนักเรียนข้อนี้สนับสนุนข้อ ๕ ว่านักเรียนต้องการให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่อย่างมีความสุขมากที่สุด

๗. การแสดงที่แสดงทางโทรทัศน์ เช่น การฆาตกรรม ทำร้าย ทารุณ นักเรียนส่วนมากทั้งสองโรงเรียนมีความเห็นว่า เป็นเพียงการแสดงเท่านั้น ซึ่งความเห็นของนักเรียนนี้จะทำให้นักเรียนรู้จักตัดสินใจไม่เอาตัวอย่างที่ได้เห็นมาแสดง เพราะนักเรียนเข้าใจว่ามันเป็นเพียงการแสดง อาจจะนำมาปฏิบัติจริง ๆ ไม่ได้ จากความคิดเห็นของนักเรียนนี้เห็นว่านักเรียนได้เข้าใจถูกต้อง มีเพียงส่วนน้อยที่เข้าใจว่าเป็นเรื่องจริง แต่เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนชายของโรงเรียนปิยะนุชประชาสรรค์ ร้อยละ ๒๐.๒๔ และนักเรียนหญิง ร้อยละ ๑๐.๒๕ เข้าใจว่าเป็นเรื่องจริง

๘. การพกอารุช้อย่างเปิดเผยของผู้แสดง นักเรียนส่วนมากเข้าใจถูกต้องว่าเป็นเพียงการแสดงเท่านั้น มีคนที่เข้าใจว่าเป็นเรื่องจริงน้อย สำหรับนักเรียนโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ นักเรียนชาย ร้อยละ ๒๖.๕๗ และนักเรียนหญิง ร้อยละ ๒๑.๓๖ เข้าใจว่าเป็นเรื่องจริง

ตารางที่ ๔๑

ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับเมื่อชมรายการโทรทัศน์และผลที่มีต่อการเรียน

รายการ	โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย				โรงเรียนพยุหะประชาสรรค์			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
๑. ประโยชน์ที่ได้รับ								
ในด้านการศึกษา -	๖๖	๒๕.๖๘	๔๖	๒๗.๓๘	๑๑๑	๓๘.๘๑	๗๑	๒๕.๑๐
และความรู้								
ด้านบันเทิง	๑๖๓	๖๓.๔๒	๘๓	๕๕.๔๑	๑๒๖	๔๕.๐๖	๙๐	๓๖.๘๘
ด้านสังคมและ -	๒๘	๑๐.๘๘	๓๙	๒๓.๒๑	๕๙	๑๗.๑๓	๘๓	๓๑.๐๒
ชีวิตประจำวัน								
รวม	๒๕๗	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐
๒. ผลที่มีต่อการเรียน								
ทำให้การเรียนดี -	๒๔	๙.๓๔	๑๓	๗.๗๔	๕๘	๒๐.๒๘	๓๗	๑๔.๒๖
ขึ้นกว่าเดิม								
การเรียนเป็น -	๑๘๖	๗๒.๓๗	๑๓๘	๘๒.๗๔	๑๕๕	๕๔.๒๐	๑๔๔	๕๕.๐๒
ปกติ								
การเรียนเลวลง	๓๒	๑๒.๕๕	๙	๕.๓๖	๕๓	๑๘.๕๓	๓๔	๑๓.๙๓
อื่น ๆ	๑๕	๕.๘๔	๗	๔.๑๖	๒๐	๖.๙๙	๑๙	๗.๓๙
รวม	๒๕๗	๑๐๐.๐๐	๑๖๘	๑๐๐.๐๐	๒๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔๑ ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับและผลที่เกิดขึ้นต่อการเรียน
ปรากฏดังนี้คือ

๑. ประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนมีความเห็นว่า ได้รับประโยชน์ในด้าน
บันเทิงมากที่สุด นักเรียนชายสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๘๒
นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๑ นักเรียนชายโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์คิดเป็น
ร้อยละ ๔๔.๐๖ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕๔ แสดงว่านักเรียนคูโทรทัศน์
มีวัตถุประสงค์ในทางพักผ่อนมากกว่าจะดูเพื่อให้ได้รับความรู้ สำหรับความรู้ที่จะได้
รับอาจจะเป็นผลพลอยได้จากการดูเพื่อบันเทิงก็ได้ นักเรียนชายและหญิงของโรง-
เรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความเห็นว่าคูโทรทัศน์ได้รับประโยชน์ทาง
ด้านสังคมและชีวิตประจำวันน้อยกว่าอย่างอื่น คือนักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๕
นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๒๑ นักเรียนชายของโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์
มีความเห็นเช่นกัน คือ เห็นว่าการดูคูโทรทัศน์ให้ความรู้ด้านสังคมและชีวิตประจำวัน
น้อยคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑๓ แต่นักเรียนหญิงคิดว่าการดูคูโทรทัศน์ได้ประโยชน์ทาง
ด้านความรู้ด้านการศึกษาน้อยที่สุดคือคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๑๐

๒. ผลของการเรียนเมื่อชมโทรทัศน์ นักเรียนมีความเห็นว่า เมื่อชมโทร
ทัศน์แล้วการเรียนเป็นปกติมากที่สุด นักเรียนชายสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๗ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๕๖.๗๔ นักเรียนชายโรงเรียน
พิบูลประชาสรรค์คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๒๐ นักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐๒ แสดง
ให้เห็นว่าการชมโทรทัศน์ไม่ทำให้เกิดผลต่อการเรียนเลย มีส่วนน้อยที่เห็นว่าคูโทร
ทัศน์แล้วทำให้ผลการเรียนดีขึ้นและเลวลง ผลจากข้อนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วน
ใหญ่คูโทรทัศน์เพื่อความบันเทิงเท่านั้น เป็นการสนับสนุนความเห็นข้อ ๑ ประโยชน์
ที่จะได้ในด้านการศึกษาเป็นผลพลอยได้เท่านั้น

หมายเหตุ คำว่า อื่น ๆ นักเรียนให้ความเห็นว่า เมื่อชมโทรทัศน์แล้วบางทีการเรียน
ก็ดีขึ้น บางทีก็เลวลง และบางทีก็เป็นปกติ คือไม่แน่นอน